

FIKKE BLAD

— Alltid for a

Opplag: Uendelig!

Pris: Alle beløp over kr. 2,99.

Nordfjordeid, 17. mai 19

Stort framst Eid kommun

En ellers pålitelig person meldte nylig at han hadde gjort et oldtidsfunn på Langeland. Vi stilte oss naturligvis tvilende til dette, men bestemte oss for å undersøke saken. Da viste det seg at funnet var et hypermoderne veiskilt (varselskilt), og finneren, en eider, har derfor vært grunn til en sannhetsforvringning. Vi foretok en lyn-razzia i diverse kommunale kontor, og er kommet fram til følgende fakta i saken:

Etter et stort rabaldermøte i Eid kommunestyre, ble det — til tross

(manglende et hjørne fra et overskuddslapende pris av kr. 1 plasert ved innkjørveien på Langeland. Veien er allerede

TIL RU

Etter russen er opp fleste (skjevheter i sa i motsetning til ma redde for å peke på ler ikke redde for det innen deres egn finnes skjevheter, og kommer årets russ peker på dem her. s

KJEN- ADDET

tid foran —

ordfjordeid, 17. mai 1965.

SenSUR: Rektor Ingolf Tranås.

Årgang: Superb.

framsteg i kommune.

son meldte (manglende et hjørne) ble innkjøpt fra et overskuddslager til den svimlende pris av kr. 2,25. Skiltet ble plasert ved innkjørselen til motorveien på Langeland.

Veien er allerede bedre.

TIL RUSSEN

Be-russen er oppmerksom på de fleste skjevheter i samfunnet, og er i motsetning til mange andre ikke redde for å peke på dem. De er heller ikke redde for å innrømme at det innen deres egne rekker også finnes skjevheter, og om det neppe kommer årets russ til gode om en

?

EID - et sted i vekst.

Vi står klar til å dra videre, er i ferd med å legge Eid bak oss. Nå, den 17. mai, når vi går og rusler under en varm vårsol og tar det siste overblikket over «byen», er det ikke å komme forbi at vi minnes ett og annet som har hendt disse to årene. Det gjør oss også villige til å innrømme at det inntrykket vi fikk den første dagen, var riktig. Eid, som vi, har fremtiden foran seg.

Vi minnes da vi lærte de første eiderne å kjenne. Det skjedde da vi inntok hyblene våre. Ennå kan vi kjenne hvordan det varmet om hjertet da vi hadde fått høre hybelpriene i Volda, på Sandane og hos naboen — og så fikk høre at her var det ti kroner billigere. For mange av oss betydde de ti kronene noe.

Etter en så vellykket start la vi i vei med friskt mot for å finne ut mer om stedet vi var kommet til. Over alt raget nye, prektige bygg i været. Det fortalte sitt tydelige språk. Velstand, fremgang — det er dagens Eid. På samme måte fortalte museumsgjenstandene som sto ved siden, med sitt tause språk, at slik var det.

Den godheten vi møtte den første

dagen, var ikke noe påtatt for anledningen, noe som skulle gi et falskt inntrykk. Vi fikk erfare at eiderne var slik, vennlige og imøtekommende. De hadde ingenting imot å høre på våre trettende historier om hvor og når vi var født, om våre foreldre og andre familiemedlemmer. De kunne holde ut i timevis. Det var mange ganger godt å ha noen å betro seg til.

Vi hadde rett til å tro at et så moderne sted som Eid, et sted som p.g.a. sine mange skoler trakk så mye ungdom til seg, også hadde steder der ungdommen kunne bruke eventuell fritid. Vi ble ikke skuffet. Noe av det første vi ble oppmerksomme på var det meget aktive ungdomslaget, som bl. a. kunne oppvise med eget hus, en bygning få andre landsens ungdomslag har maken til. (Kanskje ingen.) Og vi, fremmede og utenforstående, ble mottatt med åpne armer. Det gledet oss oppriktig å få kunne yte et lite bidrag til mange av de omfattende sakene ungdomslaget hadde på programmet.

For den idrettsinteresserte var heller ikke veiene stengte. Både fotballgruppen og friidrettslaget verv-

naturligvis tvilende til dette, men bestemte oss for å undersøke saken. Da viste det seg at funnet var et hypermoderne veiskilt (varselskilt), og finneren, en eider, har derfor vært grunn til en sannhetsforvrengning. Vi foretok en lyn-razzia i diverse kommunale kontor, og er kommet fram til følgende fakta i saken:

Etter et stort rabaldermøte i Eid kommunestyre, ble det — til tross for sterk motbør fra enkelte konservative kretser — besluttet å modernisere veistellet. Først skulle det kjøpes inn en del skilt — slikt har ikke vært brukt før. Men da slike skilt er svært kostbare og derfor ville bli en stor belastning for budsjettet, ble det foreslått å kjøpe inn ett om gangen. Forslaget vant bifall, og et skilt for «holut veg»

veiene på Langeland.

Veien er allerede b

TIL RUS

Russene er oppm
fleste skjevheter i s
i motsetning til man
redde for å peke på d
ler ikke redde for å
det innen deres egne
finnes skjevheter, og
kommer årets russ til
peker på dem her, sa
skje åpne øynene på e
Og hvis så skjer, ja

En kan ei forelske se
derfor er ikke det no
å ta på si
i studietil' —
det kan bli et for kra

(Det tales jo stadig
presset på et to-årig

En kan ikke kysse seg
Derfor: ve over alle
som drømmer om
en pike som
selv drømmer drømme
klem!

En kan ikke holde en
det burde selv den bl
Vær hard som stål.
La barnegnål
ei komme før karakt

En kan sikkert kline
for det krever lite le
Men det gir sår
for alle år —
så vøkt deg litt for

En kan sikkert våke
men da er en avgjør
enn det en var
om båten bar
og pipa kunne hatt
Derfor: la oss alle b
enige om at først nå
kan slappe a'
da skal vi la
fengslete følelser sli

lokkende stranden s
meter lavere enn kin
glimter i skinnende h
bokser, spann, tomfl
sagt — avfall i alle va
lom oss og den innby
har vi en stille vann
ner blått i maisolen.
en vidunderlig duft
oss, og det er med m
behersker lysten til å
klærne og ta oss en
Nå først begynner v
store i prosjektet. Fo
badeplass dette vil bl

et medlemmer, og treningsforholde-
ne var ypperlige. Banene var alltid
gode og velpreparerte, og de regel-
messige treningsstevnene som ble
holdt var nødte til å få opp inter-
essen.

Da vi ble kjent med forholdene in-
nen gymnaset, var vi heller ikke i
tvil om at vi var havnet på det best
mulige sted. Flere av lærerne var
eldre og solide, og de skydde ingen
anstrengelser for å få oss til å lære
det vi måtte kunne for å få en
skikkelig eksamen. Så lenge det sto
på, mente vi det var for hardt,
men nå vet vi at de handlet på den
eneste rette måten.

Mens disse tankene har passert
gjennom hjernen, er vi kommet fram
til det stedet Strandpromenaden gjør
en vinkel på 60 grader. Vi kom
gjennom den gamle gaten, passerte
kirken og gymnaset, og står nå og
ser innover mot «byen» igjen. Det
vi føler kan ikke være annet enn be-
undring. En veistrekning på en kilo-
meter — rett som en snor. Vi for-
står at dette imponerende anlegget
er et resultat av en forutgående
grundig planlegging. Etterhvert som
vi går, lar vi blikket gli over den

til dette, men
undersøke saken.
funnet var et
t (varselskilt),
er, har derfor
rhetsforvren-
lyn-razzia i di-
tor, og er kom-
e fakta i saken:
ldermøte i Eid
et — til tross
enkelte konser-
tuttet å moder-
ørst skulle det
lt — slikt har
Men da slike
vare og derfor
stning for bud-
ått å kjøpe inn
slaget vant bi-
r «holut veg»

kst.

eningsforholde-
nene var alltid
e, og de regel-
nene som ble
å få opp inter-
forholdene in-
i heller ikke i
net på det best
v lærerne var
e skydde ingen
oss til å lære
e for å få en
å lenge det sto
r for hardt,
handlet på den

e har passert
kommet fram
omenaden gjør
ader. Vi kom
gaten, passerte
og står nå og
en» igjen. Det
e annet enn be-
ing på en kilo-
a snor. Vi for-
rende anlegget
en forutgående
Etterhvert som
gli over den

plasert ved innkjørselen til motor-
veien på Langeland.

Veien er allerede bedre.

TIL RUSSEN

Russen er oppmerksom på de fleste skjevheter i samfunnet, og er i motsetning til mange andre ikke reddet for å peke på dem. De er heller ikke reddet for å innrømme at det innen deres egne rekker også finnes skjevheter, og om det neppe kommer årets russ til gode om en peker på dem her, så kan det kanskje åpne øynene på etterkommerne. Og hvis så skjer, ja da....

En kan ei forelske seg til S
derfor er ikke det no' tess
å ta på si
i studiet' —
det kan bli et for kraftig press!

(Det tales jo stadig om arbeids-
presset på et to-årig gymnas, så..)

En kan ikke kysse seg til M!
Derfor: ve over alle dem
som drømmer om
en pike som
selv drømmer drømmen om hete
klem!

En kan ikke holde en hånd til T —
det burde selv den blinde se!
Vær hard som stål.
La barnegnál
ei komme før karakterene!

En kan sikkert kline seg til nugg,
for det krever lite leksepugg.
Men det gir sår
for alle år —
så vøkt deg litt for slike hugg!

En kan sikkert våke seg til måt.,
men da er en avgjort mindre kåt
enn det en var
om båten bar
og pipa kunne hatt annen låt!

Derfor: la oss alle bli
enige om at først når vi
kan slappe a'
da skal vi la
fengslete følelser slippe fri!

lokkende stranden som ligger to
meter lavere enn kirkegården. Det
glimter i skinnende hvit sand, blikk-
bokser, spann, tomflasker — kort
sagt — avfall i alle variasjoner. Mel-
lom oss og den innbydende stranden
har vi en stille vannflate som skin-
ner blått i maisolen. Vi kjenner at
en vidunderlig duft strømmer mot
oss, og det er med nød og neppe vi
behersker lysten til å vrenge av oss
klærne og ta oss en kjølig dukkert.
Nå først begynner vi å forstå det
store i prosjektet. For en alle tiders
badeplass dette vil bli for barn. Det

er nesten som et stort badekar, med
vann så tykt at det er umulig å
drukne — og så den deilige sand-
stranda! At munn-tilmunn-tren-
ingsdukken er i stykker bekymrer
oss ikke lenger det minste.

Da «havstrekningen» er passert,
oppdager vi nye goder ved denne
veien. For det meste ligger den i god
avstand fra husene, men en får like-
vel se hager og bakgårder som en
før ikke visste eksisterte. Vi opp-
dager nå også den idyllen de som
eier hagene har foran seg, der de sit-
ter og nyter været under nyut-

sprungne trær. De ser en verden av
gjørme, sand og stein.

Vi stanser ved Kafeteria, ser over
mot hotellet på andre siden av gata.
De hvite veggene som minner om en
laminær strømning som holder på å
slå over i turbulens, får oss vemodig
stemt. Vi husker de gledene vi har
opplevd innenfor de veggene, og
tenker uvilkarlig på at den gangen
kommer aldri igjen.

Ingenting kommer igjen. Ikke vi
heller!

RUSSEROP!

Eidarampen, eidahøl

hør vårt stolte russebrøl.

Vi er lei av dere nå

derfor håper vi å stå

så vi kjem oss herifrå!

Vi skal stime, våke, svire

krype rundt på alle fire.

Vi kjem her med fynd og klem

eidarussen sekstifem!

FIKENBLADET

Organ for Eidarussen 1965.

Mottaker av stoff o. a.:

Torbjørn Kjørmo.

Journalister:

To jenter og resten gutter.

Tegner: Erling Pedersen.

Annonsesjef: Severin Myklebust

SenSUR: Rektor Ingolf Tranås.

Rett(leiar)

Kvar avis med respekt for seg sjølv har ein leiar, — derfor har også denne det. I leiaren gjev redaksjonen uttrykk for meininga si om bestemte emne, og den kan derfor takast som eit føreord som speglar av målet og ideen med resten av avisa. Redaksjonen er da straks komen i eit dilemma. Slik er det med redaksjonen til denne avisa og. Ein bør nemleg vite kva ein skal vente av ei russeavis. Kva skal ein i grunnen med ei russeavis? Ja, ein dåre kan spørje Likevel kan det vere best å sjå på målsetjinga slik at dei vyrde lesarane slepp å gisse seg til det.

Med ein gong kan ein slå fast at redaksjonen serverer ikkje avisa med den tanken for auga at det skal bli økonomisk vinning. Til det er arbeidet altfor tidkrevjande og trykkinga for kostbar i høvet til opplaget.

Tradisjonen eller vane si makt krev at russen skal ha avis. Ho er eit fast innslag i 17. mai-feiringa, ja, ho er i grunnen å rekne som symbolet på frigjering. Men eit symbol må haldast levande, og det er ikkje tradisjonar og vanar sterke nok til. Derfor må den gode russeavisa formast ut frå eit meir dynamisk grunnlag.

For russen er det nærliggjande å sjå litt nøgnare på Staden og tilhøva der. Om kort tid er dei spreidde for alle vindar, så det er på tide å koma

Ikkje gløym tradisjonane,

I haust stod det i «Fjordabladet» eit stykke underskrive med «Rødruss». Stykket omtala ei tilstelling på folkehøgskulen, og «Rødruss» kritiserte i sterke ordelag at så få eidarar var møtte fram. Diverre trur vi ikkje at dette berre galdt eidarane. Utanom den arginte skribenten (orsak uttrykket om ein av våre egne), var vel heller ikkje raudrussen så rikt representert.

Innlegget var etter det vi høyrer, opphav til ein heil avisdebatt. Men etterdi eidarane les meir i Fjordabladet enn tilreisande gymnasiashtar, skal vi ikkje gå nærare inn på det kjeklet.

Vi vil tvert om peike på at når det gjeld musikk, har Eid rikare tradisjonar enn dei fleste tilsvarende bygder. Det er eit syn kor den utøvande musikken har blømt her. Vi har Eids Musikklag, arvtakaren etter militærmusikken, og framfor alt Eids Orkester, som må seiast å vere noko heilt eksepsjonelt. Det er ikkje verst for Eid å få fram eit orkester med så pass instrumentsetnad og slikt høgverdig repertoar. Her må eidarane vera klår over at dei har noko som set dei i ei serstilling mellom andre, og som dei kan vera byrgde av. I heile Sogn og Fjordane fins det vel snautt noko som liknar Eids Orkester. (Det måtte vera Hornindals Spelemannslag, men det er i ei litt anna leid).

Det er trist, men det ser ikkje ut som om eidarane heilt ut har syn for kva for ein skatt av musikktradisjonar dei har fått oppbygde hjå seg. Tok eidarane låkt imot Helge Birkeland og den tyske pianisten, så tek dei ialfall ikkje mykje betre imot sine egne. Er det det som er årsaka til at vi høyrer så lite til orkesteret? I fjor var det ein større konsert på folkehøgskulen først i mai. Sidan var orkesteret med i Valhall den 17. mai, og så enda sesongen, så vidt vi veit, med turen til Førde og konserten der. Fin kritikk i lokalbladet «Firda», forresten.

Ein konsert for året her på Eid, det tykkjer vi er lite av orkesteret. Det er sjølv sagt eit bal og eit slit

å få alt i stand til ein konsert, men likevel skulle vi med rette venta oss meir. Ein har då vel så pass i bakhanda! Det trengst vel ikkje vera nytt alt det ein kjem med på ein konsert. Grunnen til at orkesteret berre gjev ein konsert for året, vert sagt er dårleg økonomi. Av ein utanforståande må det tydst slik at ein ikkje kan halda konsert utan ein viss fare for underskot. Slike arbeidstilhøve fortener orkesteret ikkje. «Samklang» gjev økonomisk stønad så godt dei kan, men ein burde gå meir inn for å få konsertar av orkesteret, og så slutte mannjamt opp om dei. Då kunne heile verksemda verta rikare, og få eit endå fastare grunnlag. Orkesteret måtte få ein breiare plass som institusjon.

Som vi skjønner har orkesteret hatt oppgangstider og nedgangstider. Såpass spinkelt rekrutteringsgrunnlag som Eid (og Haugen) gjev, vil det sjølv sagt verta ymse brigade i instrumentsetnaden frå tid til anna. Vi sakna nokre treblåsarar på konserten i fjor, og strykegruppa liksåvel som slaggruppa var visst meir variert før. Strykarar er forresten slett ikkje mangelvare. Hovudæra for dette har Kobberstad, som har cello og fiolin som sine instrument. Med sin innsats som instruktør har han gjort mykje for å skaffa og læra opp musikarar til orkesteret. Vi identifiserer igrunnen orkesteret med Kobberstad. Det er han som har administrert og bunde det heile saman. Vi høyrer og gjete det storarbeidet han har lagt ned med instrumentering og arrangement av musikk til orkesteret. Vi forstår at Kobberstad er ein sjeldan kapasitet, som er rette mann på rette plass. Han kom som sendt for å samle det Eid hadde av spelemenn og musikktradisjonar til det som no er Eid Orkester.

Kva har ein så att for ein innsats i orkesteret? Kobberstad sa til oss på skulen, når han spela klassisk musikk til oss på grammofon: «De' e' bare hermetisk, dessverre. Nokke anna e' å spille de' sjøl. For ikkje å snakka om å dirigere!» Her ligg det nok noko fundamentalt. Ved å

spela sjølv, le sikken, skjøt glede av har gjev ei mykje ing enn «herr

Vi tyllar ik med i Eids C det, trass i s ingar er gjev at det monar meir. Ein må å beradet fe duktet fram med. Difor m verta noko s dulde. La oss naden og. Ei på orkesteret det, så de kar mot gleder. G vilkår, om ik syne raudruss andre skeptis ta vare på de ane.

Viss

at TOTLAN grunnlagt i 1 år?

at det ute lager finnes av kontorart sangartikler

at all litter utenlandsk, den ikke skul ekstra omkos

at det finn fra kr. 5,— alle innbygge kjøp nu og d

at bokkatal gratis.

at større ve månedsbetali

at vi gjerne når som hels

at De er butikken, så l lene etter de teressere Den

at vi med tjeneste med ved bokvalge

NU VET DE at ingen i E

Så kom høsten . . .

En have med roser, jeg speidet dit inn hver gang når jeg gikk forbi.

A, tenk om den rosen kunne bli min — den hvite med rødskimmer i.

Tradisjonane, Eid

ein konsert, men med rette venta då vel så pass i strengst vel ikkje ein kjem med på en til at orkesteret insert for året, økonomi. Av ein det tydst slik alda konsert utan underskot. Slike tenér orkesteret gjev økonomisk kan, men ein bur- å få konsertar av slutte mannjamt kunne heile verk- e, og få eit endå Orkesteret måtte s som institusjon. r har orkesteret er og nedgangs- elt rekrutterings- tid (og Haugen) sagt verta ymse tsetnaden frå tid nokre treblåsarar , og strykegruppa gruppa var visst Strykarar er for- mangelvare. Ho- har Kobberstad, Holin som sine in- innsats som in- gjort mykje for å musistarar til or- ifiserer igrunnen obberstad. Det er nistrert og bunde i høyrer og gjete an har lagt ned ing og arrange- til orkesteret. Vi tad er ein sjeldan ette mann på ret- som sendt for å ide av spelemenn ar til det som no

spela sjølv, lever ein seg inn i mu- sikken, skjøner han, har den store glede av han. «Levande» musikk gjev ei mykje djupare kunstoplev- ing enn «hermetisk».

Vi tvilar ikkje på at dei som er med i Eids Orkester, har glede av det, trass i slit med øvingane. Øv- ingar er gjevande, når ein merker at det monar, men det må til noko meir. Ein må ha eit publikum, nokon å bera det ferdige musikalske pro- duktet fram for, nokon å dela det med. Difor må ikkje Eids Orkester verta noko som berre er til i det dulde. La oss andre få del i hug- naden og. Eidarar: Ver merksame på orkesteret dykkar! Stø opp om det, så de kan få glede av det, og ta mot gleder. Gjev orkesteret vokster- vilkår, om ikkje for anna, så for å syne raudruss (jamfør ovanfor) og andre skeptiske skapnader at de kan ta vare på dei gamle, rike tradisjon- ane.

Visste De

at TOTLANDS BOKHANDEL ble grunnlagt i 1905, og således er 60 år?

at det utenom et rikholdig bok- lager finnes et velassortert lager av kontorartikler, papirvarer, pre- sangartikler m. m.

at all litteratur, såvel norsk som utenlandsk, anskaffes snarest om den ikke skulle finnes på lager, uten ekstra omkostninger for Dem.

at det finnes mange gode bøker fra kr. 5,— og oppover, således at alle innbyggere i Eid har råd til bok- kjøp nu og da.

at bokkataloger med glede utdeles gratis.

at større verk også leveres på lave månedsbetalinger.

at vi gjerne ordner med lesesirkler når som helst på året.

at De er hjertelig velkomnen i butikken, så De selv kan kikke i hyl- lene etter de bøker som måtte in- teressere Dem.

at vi med glede står til Deres tjeneste med opplysninger og hjelp ved bokvalget.

NU VET DE

at ingen i Eid behøver å gå over

KVINNEN

Å tro på en kvinne det er som å gå på tynn og usikker is.

Den bærer kanskje en stund, men så — den brister naturligvis!

Vi står alltid til tjeneste med brudfoto, barnefoto, serie- foto, grupper, reklamefoto, Passfoto og sertifikatfoto på 5 min.

Framkalling, kopiering og forstørring av amatørfilm ut- føres også fagmessig.

FOTOGRAF

H. BAKKE

Karstad & Co. A/S

Volkswagenservice og delelager.

Tlf. 20 — Stryn

Kan De gjette

hvor russen går for å gjøre innkjøp til en god hybelmiddag der mange glade russ er samlet?

Jo, de går til butikken med de gode varer og den utmerkede service.

Og nå har De nok forlengst gjettet det. Ganske riktig, jeg tenker på:

A. O. Lefdal

Nordfjordeid.

Einar Lillestøl

ja, ho er i grunnen å rekne som symbolet på frigjering. Men eit symbol må haldast levande, og det er ikkje tradisjonar og vanar sterke nok til. Derfor må den gode russeavisa formast ut frå eit meir dynamisk grunnlag.

For russen er det nærliggjande å sjå litt nøgnare på Staden og tilhøva der. Om kort tid er dei spreidde for alle vindar, så det er på tide å koma med dei alvorsorda som ein har bore på. Kanskje kan dei gi Staden ei andletsøftning. I tilfelle må kritikken vere positiv og skapande, dvs. han set fram eit alternativ til dei rådande tilhøva. Sidan det er dette som er vanskeleg, blir det ofte negativ kritikk, gjøn, ut av det.

Eit tydeleg drag ved russefeiringa er det laussleppte og humoristiske som grensar til galgenhumor. Russen gjer narr av gud og kvarmann og kjem med fantastiske eller abnorme konstallasjonar. Ein kjenner så vel det årvisse apert med lærarar og anna godtfolk. Det er oftast uskuldig moro, men ikkje alltid utan ein brodd som peikar mot ymse mishøve. (Vel å merke dersom ikkje slike innlegg blir strokne av sensuren.)

Dette er vanlege emne som blir utbroderte med større eller mindre dugleik. Det originale og nyskapanne er mangelvare, men det er slikt stoff som kan løfte avisa frå det trivelle til det universelle planet. Derfor må det vera målsetjinga for artiklane. Det krev at artiklane stilistisk og når det gjeld innhaldet, ligg på eit høgt plan. (Over grønnrussnivå!) No er det diverre langt mellom kvar gymnasiast som har skrivelkøe og tilsvarande evner og fantasi. Sjølv om redaksjonen har ein god vilje, blir det likevel ofte å traska på allfarveg. Dette set større krav til lesaren sin fantasi og innlevings-evne. Til sjuande og sist vert det derfor opp til lesaren kva han får ut av avisa. Det gjeld å sjå det store i det små. Ei slik evne og innstilling vil gjera kvardagen rikare for lesaren. Vi håpar at han ved å studera russeavisa for 1965 får høve til å utvikla nokre av sine evner.

Lukke til!

... i lokalbladet «Firda», for resten.

Ein konsert for året her på Eid, det tykkjer vi er lite av orkesteret. Det er sjølvstekt eit bal og eit slit

musikk til oss på grammaton. «De e' bare hermetisk, dessverre. Nokke anna e' å spille de' sjøl. For ikkje å snakka om å dirigere!» Her ligg det nok noko fundamentalt. Ved å

manedsbeta...
at vi gjer...
når som he...
at De e...
butikken, så...
lene etter d...
teressere De...
at vi med...
tjeneste me...
ved bokvalg...
NU VET D...
at ingen i...
bekken etter...
bøker, pap...
m. m. fra C...
at rette a...
tidige behov

Så kom høsten ...

En have med roser, jeg speidet dit inn
hver gang når jeg gikk forbi.
Å, tenk om den rosen kunne bli min —
den hvite med rødskimmer i.

Mellom de mange var den grodd frem,
samme jord røttene holdt.
Og likevel var den ikke som dem —
den løftet sitt hode så stolt.

Jeg lengtet, jeg drømte, og fantasibånd
jeg knyttet, men dermed det ble.
Mitt blikk kunne nå den, men aldri min hånd —
et gjerde sørget for det.

I høstkjølig vind jeg vandrer forbi
det sted jeg så rosen min stå.
Men øyet ei lenger den finner fordi
en annen har plukket den nå....

BARNESPALTEN

(Eller: grønnrussens egen spalte)

Her følger annet avsnitt av den drivende spennende virkelighetsfortellingen om Jens og Ellen. Les og se hvordan de fant lykken i den vidunderlige alder av 17 år! Møt kjærligheten sammen med Jens og Ellen!

Dette har hendt:

De møttes i skoletrappen en dag, og et kort sekund møttes øynene deres også. Da hendte noe med dem. Det ble umulig å konsentrere seg om skolearbeidet. Da han et par dager senere ba henne med på kino, hadde hun følelsen av at gulvet sank under henne. Fra den dagen la de alt som hette bøker og blad til side. (Love og Romantikk må unntas). De ofret seg helt for hverandre. Da vi forlot dem sist var de nettopp gått inn på en kafe.

Borte i et hjørne står juke box'en. Øynene hennes søker den med det samme hun er innenfor døren. Tonene strømmer mot dem, dype toner. Det er Jim Reeves som synger. At noen gidder høre på Jim! Hun sukker og håper inderlig at det er

siste platen før hun selv får velge. Alltid sentimentale Jim! Noe så gørr! Han har ikke elektrisk gitar engang!

— Vi tar det bordet der?

Stemmen hans er spørrende. Han nikker mot et bord like ved «spilledåsen». — Der kan vi snakke så uforstyrret sammen.

Hun nikker, og han går for å bestille Cola.

I det hun når fram til juke boxen er Jim ferdig. Og det var den siste platen. Hjemmevandt som hun er, velger hun fort ut sine favoritter og setter seg. Han kommer med cola'en, og hun ser på den høye, slanke skikkelsen med den spenstige gangen, med øyne som forteller mer enn all verdens ord.

De sitter på hver sin side av bordet. Gitarrytmene og colaen får blodet til å gå fortere i årene. Nikotinen hjelper også til. Men mest bruser blodet fordi de her så helt ut opplever den annens nærhet. Hun ser på det mandige håret hans som krøller seg over snippen, og han betrakter hennes følsomme munn som

— Brann!
Pettersen, d...
— Du all...
Pettersen
Brenner det...
Ilden komme...
døra, og gj...
ordene som...
stadig gjent

han i det sis...
godt. Så finn...
hennes blå, ...
ke mer til j...
Hun har k...
på bordet, o...
høyre over...
bankende pu...
sen hennes...
Nå må ha...
Han vet at...
Hun vet og...
Han klemt...
— Du, sie...
— Ja?
Hun tør b...
Han fukte...
— Du, gje...
— — —
Nå begyn...
spennende! I...
på å si? Gå...
nummer. Den

...essverre. Nokke
sjøl. For ikkje
igere!» Her ligg
amentalt. Ved å

at vi gjerne ordner med lesesirkler
når som helst på året.

at De er hjertelig velkommen i
butikken, så De selv kan kikke i hyl-
lene etter de bøker som måtte in-
teressere Dem.

at vi med glede står til Deres
tjeneste med opplysninger og hjelp
ved bokvalget.

NU VET DE

at ingen i Eid behøver å gå over
bekken etter vann, ved å kjøpe sine
bøker, papirvarer, kontorartikler
m. m. fra Oslo eller Bergen.

at rette adressen ved alle frem-
tidige behov av nevnte artikler er

Totlands Bokhandel

NORDFJORDEID.

gjetet det. Ganske riktig, jeg tenker
på:

A. O. Lefdal

Nordfjordeid.

Einar Lillestøl

FISKEMAT

Nordfjordeid.

Heimen N.K.U.F.

Idag serveres:

Steik — Koteletter — Kjøtkaker —
Lapskaus — Kveite — Kokt fisk —
Steikt fisk — Klubb — Pølse.
Dessert — Suppe.

EN

(te)

un selv får velge,
le Jim! Noe så
ke elektrisk gitar

ordet der?

er spørrende. Han
d like ved «spille-
kan vi snakke så
en.

han går for å be-

ram til juke boxen
det var den siste
ndt som hun er,
sine favoritter og
ommer med cola'en.

høye, slanke skik-
spenstige gangen,
rteller mer enn all

er sin side av bor-
e og colaen får
tere i årene. Niko-
å til. Men mest
di de her så helt
nnens nærhet. Hun

ge håret hans som
nippen, og han be-
lsomme munn som

Brann!

— Brann! Brann! Våkn opp, herr
Pettersen, det brenner!

— Du allmektige!

Pettersen tumler ut av senga.
Brenner det? Ja visst brenner det.
Ilden kommer allerede inn gjennom
døra, og gjennom vinduet kommer
ordene som vekket ham. De blir
stadig gjentatt.

han i det siste har lært å kjenne så
godt. Så finner de brune øynene hans
hennes blå, og dermed hører de ik-
ke mer til juke boxen.

Hun har lagt den venstre hånden
på bordet, og nå legger han sin
høyre over den. Han ser på den
bankende pulsen i den slanke hal-
sen hennes — og svelger.

Nå må han si det!

Han vet at nå må han si det.

Hun vet også at nå vil han si noe.

Han klemmer hånden hennes.

— Du, sier han hest.

— Ja?

Hun tør bare hviske.

Han fukter leppene.

— Du, gjentar han, — jeg

— — —

Nå begynner det virkelig å bli
spennende! Hva er det Jens holder
på å si? Gå ikke glipp av neste
nummer. Der får du nemlig svaret!

I en fart er han borte ved vinduet.

— Det brenner, herr Pettersen!

— Jeg kommer! skriker Petter-
sen og lukker øynene. Han er jo i
andre etasje og må hoppe.

Da kommer han til å tenke på at
han er i underbukse, kun under-
bukse, og at det er Oline som roper.
I løpet av no time har han funnet
dongeribuksen også og jumper i
den, uten å legge merke til at bak
blir fram. Så lukker han øynene på
nytt og stuper ut gjennom vinduet.

Han overlever med glans.

Naturligvis er han litt fortumlet
da Oline stabler ham på bena, men
han kan stå, og han føler ingen
smerter.

— Er du i orden? spør Oline
nervøst.

— Ja. Stemmen skjelver litt. —
Jeg tror det.

For sikkerhet skyld lar han blik-
ket gli nedover — og så får han øye
på buksebaken. Et øyeblikk kan han
ikke si et ord, men så utbryter han
gråtkvalt: — Nei, gud, Oline! Se
hvordan jeg har vridd meg!

SÅ ER SAGT.

— Har du oppdaget hva sann
lykke er?

— Ja, men ikke før det var for
sent!

Hun: — Jeg skulle ønske alt kun-
ne utføres bare ved å trykke på
knapper!

Han: — Og jeg skulle ønske det
var knapper i skjortene mine!

Pjokken til mora i den overfylte
bussen:

— Du mor, hva slags katt er det
Geir og de har?

— Det er hankatt.

— Jamen, du, hvordan kan en se
at det er hankatt?

Alle i bussen med ørene stive.

Mora: — Den har barter, vet du!

Slik kan det også sies.

Bilen svingte hit og dit som om
den hadde konjakk i tanken.

Det gale ved telefonen er at en-
ten ringer den eller så ringer den
ikke.

Pubertet: Den tid i et barns liv
da foreldrene blir vanskelige.

Nedrustning: Mellomfolkelig av-
tale om å kassere alle våpen som
er foreldet.

Eidarens bedrøvelige liv og historie

Då sola tok til å varme meir i slutten av den siste istida, skulde den første eidaren stygt mot himmelen og forbante vergudane. Kvar vart det av regnet? Han tok si jordiske steinøks på nakken, den første eiderinna og eit par dusin små-eidarar på slep og traska nordover i helane på isbrea.

Sistpå vart han lei av å vandre. Han hadde mist øksa (den vart funnen på Gausmel i 1881) og ville no finne seg ein stad der han kunne slå seg ned. Men den første eidaren var ikkje den som var nøgd med den første og beste staden, nei, han måtte ha ein stad med mykje vatn. Så kom han til eit eid, det var vatn på to sider og høge fjell på dei to andre — og så regna det.

«Her fint! Ugh!» sa han, og kalla staden Eid. (Dette kjem av Øygir som er gamalnorsk, og språkgranskarane er blitt samde om at det betyr vatn).

Den første eidar auka seg, og snart fyllte ætta hans heile eidet. Elles høyrer vi lite, men ein kan gå ut frå at dei dyrka regnet og levde lykkelige til sine dagers ende.

Året 870 vart vendepunktet for eidarane. På den tida skal ein mann med namn Gudbjørn ha vore konge over Firdafylket. Det er ikkje visst at han var eidar, men då han klarte å bu på Myklebust i lange tider, er det mykje truleg. Diverre vart han drepen av Harald Hårfagre i eit slag på Nordmøre. Men eidarane såg seg ikkje fortante likevel. Dei tok

å seie for kulturlivet i bygda, skal ein tru folk som har vit på det. Men eg trur no heller det var omvendt, dvs. at det var rekruttane som lærde slaktning av eidarane.

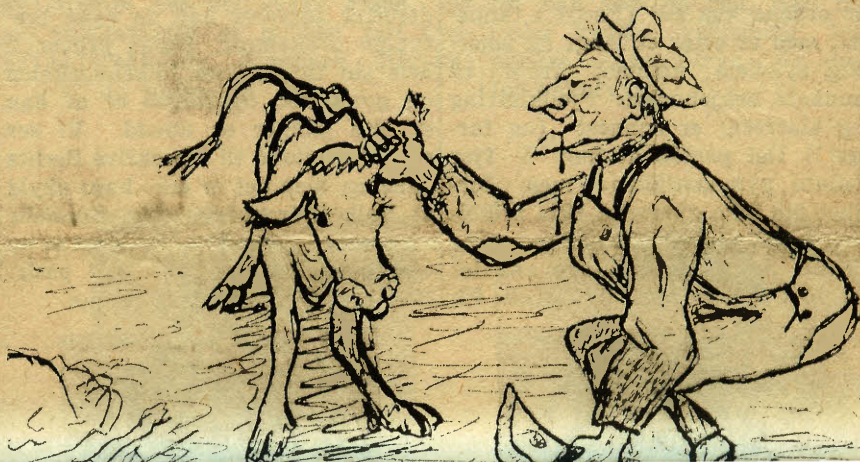
Rett nok vart det meir sving på sakene omkring 1895. Då kom ein general Holtermann hit. Jamvel kong Oscar II kom på vitjing til han, så det må ha vore noko til kar. Det skjøna eidarane og, og dei tok konsekvensen av det — dei innførde ei ny tidrekning — og reknar no tida frå Holtermann. (Ja, dette er mest som på Holtermann si tid, det, gut). Holtermann fekk og bra sving på eit musikkorps, kalla Kjøsnesmusikken, ja, så bra at det skal vera att ein fossil av han enno, men den er aldri å sjå meir. Den har vel funne det tryggast å gå under jorda — helst under vatnet — no i denne kulturlause tida.

så endeleg fram til at «dæ va vel so laga», og fann ut at gymnaset ikkje var så verst likevel. Sint vart han først då dei alltid kulturelskandegymnasiastane ymta frampå om at det sto skralt til med kulturlivet. Kva? Vi har då både krigskultur og all anna kultur! Kom ikkje her (og lær oss noko). Men gymnasiastane gav seg ikkje, og snart vende eidarane det dauve øyret til. Dei tenkte filosofisk: — Ja, vi kan det no!

Medan militærplassen gjekk i grava og gymnaset marsjerte fram, dyrka eidaren stoisk sine hobbies. Han slakta, fødde born — og døyde av det.

Men utan ambisjonar var nå trass i alt eidarane ikkje. Dei ville laga seg ei gate. Dei sette i gang, lang og ven skulle ho vere. Bein vart ho likevel ikkje — linjalen hadde ein krok ved handelslaget. Heldigvis skjøna dei kvar det bar av, og stogga med ei.

Så seig dei på ny ned i filosofisk

E I

A, Nordfjord, Norge
og di strand
med fagre Eid og C

Eg såg ho tidt sor
bak frostrøyk grå.
Det er ein duld og
me reiser frå.

Me åt ditt brød, d
i slavekår.
På skulebenk me t
to lange år.

Ha takk for alt då
for alt vi såg her i
Når tanken sidan g
din stamveg lyser i

Et apr

En utenforståen
turist eller grønna
kommer til Eid og t
for en tid, vil oppda
har en forholdsvis
sosiale liv. Her må e
de forskjellige forn
het, broderkjærlighe
pinne, o.s.v. Det t
om kjærligheten m
kvinne, hvis hellige s
med buen.

Fordi de voksne
eiderne har eget h
for det meste til h
og den kan ikke så
av vår kjære gjenn
la så når det er i

Biblioteket

Biblioteket her på Eid er ikkje så stort, det er vel om lag som eit anna bygdebibliotek. Det raudrussen og dei andre skuleelevane har å venda seg til, er eit utlånsbibliotek med slitne, altfor velbrukte bind og ein lesesal med den tradisjonelle «Familieboka» og årgangane av «Syn og Segn» på rekkje og rad i hylla.

Det er sjølvsagt når vi skal finna stoff til heimestilen at vi skuleelevane har mest bruk for biblioteket, og det er helst då det ikkje rekk til for oss. Det verste er at det blir så trangt om det som er å finna av litteratur om eit visst emne når alle skal ha tak i det same. Er tida knapp vert det ofte berre dei som kjem lengst fram i flokken som får noko utbytte av strevet. Dei andre får gje seg. Det kunne difor ha vore ynskjeleg at biblioteket var ope oftare. Tre gonger for veka er meir enn nok for eit utlånsbibliotek, men det er snaut fullnøyande når det samstundes er tale om den einaste lesesalen på Eid. Vi skal vedgå at innrykket kjem i periodar, men då er det og alltid for mange om beina, og dette skulle vore endra.

Det har vore føresetnaden at skuleelevane på Eid skal nytta folkebiblioteket, og difor har det fått dei løyvingane og tilskota som elles skulle gått til skulebibliotek. Det er normalt at ein skule har eit bibliotek, og vi må ha lov å meine at dersom gymnaset skal utvidast, bør det i alle høve få ein eigen lesesal som kan vera open oftare enn folkebiblioteket er det, helst kvar dag. Det står på dei styrande her. Det vil by på problem å skapa

standard, serleg sidan ein nå står på berr bakke, men ved ei nyordning som nemnt kunne elevane få betre arbeidstilhøve, og folkebiblioteket samstundes verta avlasta. Ein kunne og finna rom for eit samarbeid.

At omstenda til dels har skapt vanskar ved folkebiblioteket, er ein ting, noko heilt anna er den velviljen og den positive innstillinga vi har vorte møtt med der. Vi som snart skal fara frå Eid, må få retta ei takk til bibliotekaren, for dei tenestane ho har gjort oss og for at ho har greidd å skapa atmosfære på biblioteket. Ho har freista å få mest mogeleg ut av tilhøva slik dei er, og biblioteket er så greidt og oversynleg ordna at såleis står det på ingen måte attende. Vi har alltid fått hjelp og rettleiing når vi har kome med problem, og vi har fått fin service når det gjeld sambandet med andre bibliotek. Alt dette har gjeve oss eit sterkt inntrykk av at frøken Alsaker har greie på det ho steller med, og vi er takksame for den velviljen ho har synt kvar einskild av oss. Ho har alltid freista å dela ut goda så rettvisst som råd er, og det er berre synd at vi ikkje alltid har vore verdige den tilliten ho har synt oss.

Kort sagt: vi vil minnast frøken Alsaker som ein av dei som gjorde det lettare for oss den tida vi gjekk på skule her på Eid, og vi vonar at ho framleis må ha framgang i arbeidet sitt, samstundes som det kan verta ei utviding av bibliotekkapasiteten på Eid.

ige

EID

A, Nordfjord, Nordfjord, her ser eg di strand med fagre Eid og Os og Langeland!

Eg såg ho tidt som sveipt i eim bak frostrøyk grå. Det er ein duld og regnfull heim me reiser frå.

Me åt ditt brød, din middagsmat i slavekår.

På skulebenk me trøytt sat to lange år.

Ha takk for alt då, fagre Eid, for alt vi såg her inne.

Når tanken sidan går i denne leid, din stamveg lyser i vårt minne.

at «dæ va vel so at gymnaset ikkevel. Sint vart tid kulturelskanymta frampå om med kulturlivet. både krigskultur Kom ikkje her ten gymnasiastaog snart vende øyret til. Dei Ja, vi kan det

ssen gjekk i graarsjerte fram, sk sine hobbies. orn — og døyd-

mar var nå trass e. Dei ville laga te i gang, lang re. Bein vart ho jalen hadde einaget. Heldigvis bar av, og stog-

Et apropos til kjærlighetslivet på Eid

En utenforstående (f. eks. en turist eller grønsakhandler) som kommer til Eid og tar en pause der for en tid, vil oppdage at kjærlighet har en forholdsvis høy rang i det sosiale liv. Her må en ikke forveksle de forskjellige former for kjærlighet, broderkjærlighet, kjærlighet på pinne, o.s.v. Det tales naturligvis om kjærligheten mellom mann og kvinne, hvis hellige symbol er Amor med buen.

Fordi de voksne og fastboende eiderne har eget hus, sverger de for det meste til hjemmekjærlighet, og den kan ikke så lett observeres av vår kjære gjennomreisende. Ikke så når det gjelder ungdommen i

barlig induktive metode drar vår turist en uhyre viktig konklusjon. Det er et hovedmoment i de sosiale omgangsformer, og dermed i kulturlivet, at en er glade i hverandre og demonstrerer dette på tydelige måter. Dette synet er også i pakt med og inspirert av devisen til The Royal Society: Nullius in verbo, som er utlagt: ta ikke noe for gitt, men prøv deg fram selv!

Det viser seg at ikke alle er like heldige med resultatene. Disse kan nemlig variere fra den ene ytterlighet til den andre, som f. eks. skuffelser, slitte nerver, kirkeklokkeklemt + Mendelssohn, kyssemerker, den skyldige oppført i proto-

kan betraktes som elever (om enn litt viderekomne) på dette område. Da ville en unngå de pedagogiske problemer som reiser seg ved den autoritære undervisningsform, og en kunne nå frem til et intimt samarbeide i klassen.

Noen vil kanskje si at den skiserte løsning byr på problemer for sjenerte mennesker, men problemene fordufter (fordåmper) med en utstrakt bruk av lux sepe + etterbehandling med Yaxa.

Det kan likevel tenkes at ved en så omfattende organisering og systematisering, vil det impulsive og umiddelbare som ligger i interessen for det ukjente bli borte og det

skarane er blitt samde om at det betyr vatn).

Den første eidar auka seg, og snart fyllte ætta hans heile eidet. Elles høyrer vi lite, men ein kan gå ut frå at dei dyrka regnet og levde lykkelige til sine dagers ende.

Året 870 vart vendepunktet for eidarane. På den tida skal ein mann med namn Gudbjørn ha vore konge over Firdafylket. Det er ikkje visst at han var eidar, men då han klarte å bu på Myklebust i lange tider, er det mykje truleg. Diverre vart han drepen av Harald Hårfagre i eit slag på Nordmøre. Men eidarane såg seg ikkje fortapte likevel. Dei tok broren Vemund til konge og rusta seg til strid mot Harald. No hadde Harald sett Ragnvald til jarl over Møre, og det vart han som tok seg av Vemund. Eidarane trudde sjølv sagt han skulle kome vassvegen, (merk: alltid vatn) men mørejarlen skjøynta seg på krig, og sikkert på eidarane og, så han tok landevegen. Ei mørk natt kom han og brende inne Vemund og 90 av mennene hans uti Naustdalen, der dei låg daudrukne (vatn) etter eit drikkegilde. Tenkjer dei turka fort!

No var eidarane heilt kua, og enno er det berre så vidt dei har byrja reise seg. Truleg er det denne tida som har skulda for den tunge lagnadstrua som pregar eidarane. (Dæ va vel so laga, og dæ skulle vel so te gå).

Eit folkeferd som er så uvanleg glad i vatn, var, skulle ein tru, gode sjøfolk. Det er då og grunn til å tru at det var mange vikingar frå Eid, særleg føre 870. Etterpå flytte dei andre til Island. Då dei hadde kome seg av stökken, og skulle til å gå berserkgang att, var kristendomen innført. Manneslaktinga måtte stans. Men det skal seiast til eidarane si ros at dei ga ikkje opp for det. Dei ville slakte, og når dei ikkje fekk slakte kvarandre, vel, så bygde dei slaktehus og slakta dyr i staden. Enno i dag er Eid kjent for slakteria sine.

Opp gjennom mellomalderen synes eidarane å ha vore tilfredse med regnet og slaktehusa. Dei korkje gjorde opprør mot, eller freista slå ihel futane sine. All vreide fekk avlaup i slakteria. (Kanskje var det ein ide å eksportere nokre slaktehus til dei utviklingslanda der dei er alt for hissige å kakke folk i hovudet?) Sjølv sagt hjalp det og at dei no var med i alle mulige og umulige krigar, like frå sjuårskrigen (1563—70) til krigen 1807—14. At eidarane verkeleg er krigarar, vert prova av den uvanleg store mengda offiserar dei har fostra. Kring 1682 vart kongen i beit for ein militær øvingsplass, og valde då sjølv sagt Eid. Med dei lange tradisjonane i slaktaryrket det no var, må ein tru at det var eit høveleg val. Fram gjennom åra fekk denne ekserserplassen mykje

I 1930 gjekk det ut med eksersisplassen. I 1922 hadde det vorte starta eit gymnas her, og det hadde no vakse seg for mektig for hæren. (Kunnskap er makt). Det måtte ha Eid for seg sjølv.

Korleis reagerte så eidarane på dette? Han gruvla lenge og kom

tiltaksløyse. Dei levde, og levde godt, og har gjort det til denne dag. Kvi skulle dei syte? Men korleis skal det gå med eidarane i framtida? Er det ein utdøyande rase? Nei, sjå det torer eg ikkje seie noko om. Det er alt for vanskeleg å spå — serleg om framtida...

Bersoglisvisur

Gjennom tolv års meir eller mindre kontinuert skolegang har vi gymnasiastar kome i kontakt med lærarar av mange typar på alle utviklingssteg. Vi har vore ute for litt av kvart og kan ha hug til å vise fram noko av det mest graverande, men av omsyn til bladet sitt rykte må vi vere litt varsame.

Noko godt er det i dei fleste lærarar, men vi har og mykje å setje fingrane på. Av forstålege grunnar tør vi aldri kritisere lærarane ope eller gjere dei merksame på kva vi kunne ynskt annleis. Det er nok på sin plass med eit autoritativt tilhøve mellom lærar og elev, sjølv i gymnaset, men det er mykje som tyder på at vi kunne få bort nokre irritasjonsmoment dersom vi torde gi lærarane nokre gode råd.

No skal ikkje vi dra fram baksidene til lærarane i eit offentleg organ som dette og såleis få ord på oss for å ha ei negativ innstilling. I staden vil vi prøve å peike på kva eigenskapar vi ønskjer å finne hos ein god lærar.

For det første må han vere respektert. Det er fleire måtar å oppnå dette på, og respekten kan gjere seg ulike utslag alt etter grunnlaget for den. Best er det om læraren skikkar seg slik at elevane får vordnad for han som menneske. Dermed er det ikkje sagt at læraren

treng vere nokon helgen, men så må han då heller ikkje overvurdere seg sjølv. Han skal vere stø og viljefast og ha sjølvkontroll i alle situasjonar. Det gjer godt med ein viss avstand mellom lærar og elev, men skal læraren vente å bli respektert, må han på si side ha vordnad for elevane.

Tålmod er ein eigenskap vi elevar veit å setje pris på. Diverre er det ei mangelvare, og vi finn ho helst hos eldre lærarar. Når læraren stiller eit spørsmål, må han gi seg tid til å vente på svaret, sjølv på eit toårig gymnas. Det er nemleg somme av gymnasiastane som likar å tenkje seg om før dei svarar.

Læraren må dessutan ha ei viss evne til å gjere timane interessante, både for seg sjølv og for elevane. Vi skjønar lett at det i motsett fall blir keisamt for læraren å tyggje opp att på same stoffet år etter år. Uvanane har då lett for å snike seg umerkande inn. Visse unotar kan nok vere årsak til humoristiske innslag i timane. Døme: Ingen har dukka så djupt ned i historia, og kome så tørr oppatt som...

Noko anna som set farge på timane er å kunne servera ein ufri viljug vits av og til. Døme: «Det der er så og si konjunktiv», «Kyrr langt var det no vi skulde begyn-

(Framh. s. 6)

turist eller grønsal kommer til Eid og t for en tid, vil oppda har en forholdsvis sosiale liv. Her må e de forskjellige forn het, broderkjarlighe pinne, o.s.v. Det t om kjærligheten m kvinne, hvis hellige s med buen.

Fordi de voksne eiderne har eget h for det meste til hi og den kan ikke så av vår kjære gjenn ke så når det gjeld dette eminente skol ikke redde for å va andre når noen ser I Valhall kan det skjellige ytringer Dessverre har den ge form fått det v ning. Når kulturfor å virke tilfredsstil imidlertid uteksper abstrakt og kultive

Dersom kliningen landeveien, (alléen, etc.) hender det of serte beveger seg f

Nå har det seg s men på Eid represe ske kongerike, me være like interesset klining. Etter den

EIDAR

Tilhøvet mellom e sen på Eids Gymna soge, og denne tyk av strid og proble rekkje fakta fortel venskap når det k Det kan kanskje høv granskning no når s i sentrum for intere russetida.

Opphavet til strik fram i dagen. Eida malt folkeferd so handling og atferd som fyller Eids gy sjonslystne frisking setje fingeren på d å utsetje på. Det e genskap ved ungdor ne ikkje finn seg i a former. Til ei viss karakterisere partar (agressive) og passi

Det skal serleg skap på dei to parta intelligens og ånde te går inn under som går for seg bå skriftleg. (Fjordabl

Å ta eit standpu samde i her, går ikk åt alle kan ingen

... turist eller grønsakhandler) som kommer til Eid og tar en pause der for en tid, vil oppdage at kjærlighet har en forholdsvis høy rang i det sosiale liv. Her må en ikke forveksle de forskjellige former for kjærlighet, broderkjærlighet, kjærlighet på pinne, o.s.v. Det tales naturligvis om kjærligheten mellom mann og kvinne, hvis hellige symbol er Amor med buen.

Fordi de voksne og fastboende eiderne har eget hus, sverger de for det meste til hjemmekjærlighet, og den kan ikke så lett observeres av vår kjære gjennomreisende. Ikke så når det gjelder ungdommen i dette eminente skolesenteret. De er ikke redde for å være glade i hverandre når noen ser på. Tvert imot. I Valhall kan det sees mange forskjellige ytringer av kjærligheten. Dessverre har den mest allminnelige form fått det vulgære navn klining. Når kulturfondet har begynt å virke tilfredsstillende skal det imidlertid uteksperimenteres et mer abstrakt og kultivert ord.

Dersom klining forekommer på landeveien, (alléen, hovedgata, smug etc.) hender det ofte at de impliserte beveger seg fremover.

Nå har det seg slik at ungdommen på Eid representerer det ganske kongerike, men alle synes å være like interessert i fenomenet klining. Etter den enkle og ufeil-

... turist en unyre viktig konklusjon. Det er et hovedmoment i de sosiale omgangsformer, og dermed i kulturlivet, at en er glade i hverandre og demonstrerer dette på tydelige måter. Dette synet er også i pakt med og inspirert av devisen til The Royal Society: Nullius in verbo, som er utlagt: ta ikke noe for gitt, men prøv deg fram selv!

Det viser seg at ikke alle er like heldige med resultatene. Disse kan nemlig variere fra den ene ytterlighet til den andre, som f. eks. skuffelser, slitte nerver, kirkeklokkeklemt + Mendelssohn, kyssemerker, den skyldige oppført i protokoller som åndsfraværende. (Det siste gjelder skoleelever).

For å eliminere disse symptomene på negativt resultat, må det være av samfunnsgagnlig interesse å innføre undervisning i allmenn og praktisk kjærlighet. Da privatundervisning, f. eks. i en skoleklasse. Som pensus kunne en ha konversasjon, trening til marsjmerket, (tenk på brudeferden), dans, samt pantomime og øvelse i å kysse på hånden og andre steder. Etter gjennomgått kurs vil en være godt rustet til oppgaven. (Hvilken oppgave?)

Det må være litt av en oppgave for det nyorganiserte gymnas, og bør absolutt gjennomføres på handelsskolen og folkehøyskolen. Av og til hender det at lektorene

... litt viderekomme) på dette område. Da ville en unngå de pedagogiske problemer som reiser seg ved den autoritære undervisningsform, og en kunne nå frem til et intimt samarbeide i klassen.

Noen vil kanskje si at den skiserte løsning byr på problemer for sjenerte mennesker, men problemene fordufter (fordamper) med en utstrakt bruk av lux sepe + etterbehandling med Yaxa.

Det kan likevel tenkes at ved en så omfattende organisering og systematisering, vil det impulsive og umiddelbare som ligger i interessen for det ukjente, bli borte, og det kunne ta brodden fra den initiativrike ungdommen på Eid. Det kunne føre til at dersom vår kjære turist kom igjen senere, ville han forges lete etter det sødmefylte utslag (utsalg) av kjærlighet som blomstrer nå. Kanskje ville det være enda mer skadelig for vårt folkeferd?

Borger(lig)e av Nordfjord og Sunnmøre

Forein dykk! No har vi fått nok. I dette år, på den syttende mai, når vi feirar 151 års jubileum for grunnlova, er tida inne til å gjera alvor av fridomsidealene frå Eidsvoll. Vi vil ha eit fritt land. Vi vil ikkje lenger finne oss i overgrep frå stat og sentraladministrasjon.

Tenk berre på utviklingshjelpa. Den går til Afrika endå dei vel måtte vite kvar det var betre bruk for den.

Nei, no er det nok! No går vi til revolusjon. Vi skaper republikken Ny-Norge. Det er løysinga. Då kan vi få dyrke vårt målstrev og bygge vår kultur på folkemålet sin grunn utan innblanding frå statlege språk- og kultur- og fondsnemnder i det vide og breie.

Skatten vi betaler kan vi bruke i landet vårt og ikkje til koks og jern og andre skandaleverk langt ute i periferien. Stortinget har ikkje syn for det veldige utviklingsområdet her i nordvest, og har etter alt å dømme ikkje oppdaga at verden sin navle ligg på Sørneset i Ålesund. Det er utåleleg.

Nei, lat oss i dette jubileumsår rive oss laus og skape vår eigen idealstat. Lat oss få Ny-Norge med Ny-norsk hovudmål og gamalnorsk sidemål, med Ny-norsk grunnlov og fullstendig Ny-Heilnorsk kultur. Ja, kvifor ikkje Ny-Ålesund og Ny-Eid og?

I denne idealstaten, der AP ikkje finst, kan vi endeleg vere oss sjølve nok!

EIDAR OG RUSS(AR)

Tilhøvet mellom eidarane og russen på Eids Gymnas har ei 40-årig soge, og denne tykkjest vere full av strid og problem, sjølv om ei rekkje fakta fortel om harmoni og venskap når det kjem til stykket. Det kan kanskje høve med ei nærare gransking no når striden atter er i sentrum for interessene, nemleg i russetida.

Opphavet til striden ligg heilt fram i dagen. Eidarane er eit gammalt folkeferd som er mogne i handling og atferd, medan russen som fyller Eids gymnas er revolusjonslystne friskingar som likar å setje fingeren på det dei har noko å utsetje på. Det er nemleg ein eigenskap ved ungdommen at dei gjerne ikkje finn seg i alle tradisjonelle former. Til ei viss grad kan ein karakterisere partane som aktive (agressive) og passive (tolsame).

Det skal serleg vere stor ulikskap på dei to partane når det gjeld intelligens og åndeleg interesse. Dette går inn under kulturdebatten som går for seg både munnleg og skriftleg. (Fjordabladet).

Å ta eit standpunkt som alle er samde i her, går ikkje, — «til lags å ta alle kan ingen gjere», seier

Åsen — men objektivt sett må ein vel seie at russen utgjer ein stor del av intelligensen på Eid, når ein måler denne i poeng og eksamensvitnemål.

Dei åndelege interessene kan diskuteras meir. Rett nok prøver russen alltid å ha noko dei retteleg kan slå om seg med på dette området, men hjå mange stikk interessene ikkje så altfor djupt.

Kva skal ein så seie om eidarane i så måte?

Skal ein dømme etter utsagna frå bokhandelen, så er det smått med boksalt, og på biblioteket er dei heller ikkje altfor flittige, har vi inntrykk av. Men her kan ein trøyste seg med at åndelege interesser og tal på konsumerte bøker ikkje er ekvivalente. Det er vel så at eidarane kan falle til ro i privatlivet sitt og nyte familielivet om kveldane, i staden for støtt å stikka nasen i ei bok. Derfor er det ein ulik kamp som går for seg. Russen skuldar eidarane for å vere underutvikla intellektuelt sett, og eidarane flirer godmodig og finn seg stort sett i skuldingane, for desse kjem trass alt frå oppløpne ungdomar, som ikkje (Framh. s. 6)

Sturle Nordhus, Dyroy.
(Helgenen)

En av de stilleste, snilleste og mest pyntelige nordlendingene som noen gang har satt sin fot på sivilisert jord. Om det er nedarvede egenskaper eller Horns innflytelse som er grunnen til hans omgjengelighet, er oss ukjent. Vi skal heller ikke uttale oss om han er den eneste tørrlagte representant for folket «nørst i gremdom» her på Eid, men en har vel lov til å undres? En har ellers inntrykk av at han kommer til å stå til eksamen, og at han utmerker seg ved å la skolen komme først.

Liv Hove, Stordal.
(Nattfiolen)

En sunnmøring (i ordets verste eller beste betydning) som første året levde stille og tilbaketrukket på Os. Siden hun flyttet opp i alléen, har imidlertid hennes ellers så store, uskyldsblå øyne hatt sterke tendenser til å lukke seg i 1. (2., 3. og 4.) time. De lyse englekrøllene har dog ikke tapt seg. Hun har avslørt en dyp kjærlighet til det folkelige og grunnorske, både hva åndelig og flytende føde angår. Er medlem av «The Virgins Sex». Stående (liggende) uttrykk: «No tøle 'kje ei meir!»

Asbjørn Lunde, Stryn.
(Langbein)

Russenavnet skulle tale for seg. Dette individet utgjør resten av klassens urosenter, og liker tydeligvis spesielt godt å ommøblere. (Resultatet vitner om revolusjonær innstilling!) Han har muligens hatt litt utbytte av gymnastiden — skjønt det kan jo hende at han kjente til bryggekunsten fra før. (Fødestad: Stryn!) Gåte for viderekomne: En dag uttalte Lunde: «I dag er det noen-Lunde på skolen, men i morgen blir det ingenlunde ingen-Lunde. Hvordan kunne Lunde vite det?»

Ranhveig
(Orka)

Kom stormene harde Hareid, ikke lenger e hun har lest husmorskule avholdsmann om hennes allemerkede kvali var hun mekti men det var il «Hødd». Som hun medlems og fasjonable Sex». Hennes sunnmøring.

Liv Taftø,
(Den Stundesløse)

Et lite, tildels energisk vesen som stadig setter nye rekorder på strekningen Langeland—gymnaset. Hennes residents ligger delvis under jorda, og vi antar at hun er den eneste hybelboer på Eid som ser seg nødsaget til å bruke dobbelte gardiner. Hun mener å ha utført sin misjon på Eid nå når hun har innført begrepet «kark». Eventuelt interesserte bes være oppmerksom på hennes ord for dagen (natten): «Det skal en kugle til en trønder». «The Virgins Sex» erklarte i høst unnakstilstand og innlemmet Liv i kolleksjonen. Stående uttrykk: «Æ vil itj!»

Ragnar Alrek, Ortnevik.
(Trubaduren)

Var før sommerferien ungar og spillemann. Nå er han bare spillemann. Han oppløfter til sine tider den dype og malmfulle røsten i skoletimene, og gir da uttrykk for sine meninger (!?) på klingende «sognamaul». Ellers har han tydelige huslige tendenser, og vil etter all sannsynlighet bli en brukbar ektemann. Hans hustru in spe bør imidlertid se opp for koffeinforgiftning. Ragnar har bevist sin karakterstyrke ved å slutte å røyke ca. tretti ganger det siste året. En vente at han skal gi ut sine poetiske verker (på eget forlag) i nærmeste framtid.

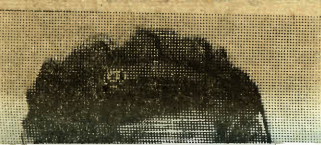
Turid Urvall, Nordfjordeid.
(Morgenfuglen)

Turid har bevist at miraklenes tid ennå ikke er forbi ved å komme på skolen før klokken 9,05 minst en gang i år. Hun hører med blant de lysere hoder i klassen — ihvertfall hva utseende angår. En har en mistanke om at hun har ført en mer omflakkende tilværelse enn den vanlige gjennomsnitts-eidar. Skarre-r'en som hun forgjeves prøver å skjule, skulle vitne om at hun i alle fall har vært i Bergen før hun strandet på Eid. Turid skal ellers være gjenstand for realistisk interesse, men vi kan dessverre ikke legge fram håndgripelige beviser.

Eise St
(T)

Den vesentlig Tornerose og sov i hundre å sovet i nitten kan vise om helt verdig. H ter ordene «ha ne», men er etelig sykeleie sannhets erkj (og klatrere) ligst!) Det på bivante gymn søket ble ikke der på retten «Virgins Sex». live, love and l

saget til å bruke dobbelte gardiner. Hun mener å ha utført sin misjon på Eid nå når hun har innført begrepet «kark». Eventuelt interesserte bes være oppmerksom på hennes ord for dagen (natten): «Det skal en kugle til en trønder». «The Virgins Sex» erklarte i høst unnaktstilstand og innlemmet Liv i kolleksjonen. Stående uttrykk: «Æ vil itj!»

«sognamaul». Ellers har han tydelige huslige tendenser, og vil etter all sannsynlighet bli en brukbar ektemann. Hans hustru in spe bør imidlertid se opp for koffeinforgiftning. Ragnar har bevist sin karakterstyrke ved å slutte å røyke ca. tretti ganger det siste året. En vente at han skal gi ut sine poetiske? verker (på eget forlag) i nærmeste framtid.

ran hva utseende angår. Hun har en mistanke om at hun har ført en mer omflakkende tilværelse enn den vanlige gjennomsnitts-eidar. Skarre-r'en som hun forgjeves prøver å skjule, skulle vitne om at hun i alle fall har vært i Bergen før hun strandet på Eid. Turid skal ellers være gjenstand for realistisk interesse, men vi kan dessverre ikke legge fram håndgripelige beviser.

nen verdt ter ordene «ne», men er telig sykele sannhets erk (og klatrere) ligst!) Det p bivante gym søket ble ikke der på retten «Virgins Sex», live, love and

Ingunn Hatlelid, Nordfjordeid.
(Svartstilla)

Ingunn har satt seg som mål i livet ikke å gjøre verden oppmerksom på at hun eksisterer. Til denne tid har det lyktes bare delvis. Hun er et bra eksempel på den sjeldne arten «arbeidende gymnasiast» — et positivt trekk i lærernes øyne. Til tross for at hun er eidar, er Ingunn et hyggelig og omgjengelig vesen, noe som minst en utenom oss har oppdaget. Hennes privatliv forøvrig ligger det et slør over, hennes sjeloliv er likeledes utforsket. Kjenne-tegn: Svart bil.

Henry Lykkeslett, Verma.
(Profundius)

Så dagens lys i Romsdalen for en del år siden, og har siden ikke vært riktig bra. Han bærer ikke preg av å være født i fredstid. Tvert imot kan en lure på om krigen sluttet for tidlig, eller om Henry ble født for sent. Han er nemlig en daglig (med forbehold av hans revolusjonære 4—5 dagers skoleuke) prøvelse for sine omgivelers åndelige og legemlige krefter. Til overmål påstår han at han er dyp, og har fremsatt en del lett gjennomskuelige teorier som han håper en gang vil stå i historiebøkene under titelen «Lykkesletts filosofi».

Britt Mo, Alvundeid.
(Pontifex minima)

Etter grundig overveielse er vi kommet til at hun er tildelt sitt verv på grunn av snakketøyet. (Hun er ennå ikke blitt observert stilltiende fem minutter om gangen). Undervisningen er stadig blitt supplert av hissige utbrudd fra bakerste pult. Det siste året har hun fått sterke realistiske interesser. De blusset opp en høstnatt, og har siden vart ved. Britt debuterte på scenen som kjeftesmellende kjerring. Det antas at hun vil fortsette karrieren. Fremdeles medlem i «The Virgins Sex». Yndlingssitat: «Fager er Lid, så at aldri han syntes meg fagrare!»

Herdis Nav.
(Den)

Hun er en av har misforstå en ser deg, jo (Det gjelder har i likhet Holmøy et he på skolen. Så gen som har bunn — hun som selve Hor mandag til fall med skj ler —?

Oddny Holmøy, Hornindal.
(Suffløsen)

Bor i Hornindal, og er der til stadighet, også når enkelte andre er på skolen. Hun hever stemmen til allminnelig høyde kun når Gjerde spør om hun var syk i går. Av lett forståelige grunner er hun ikke ofte å se i Eids gate(r), men ingen mistenker henne for å være en inne-sitter av den grunn. Har fast følge (med Navelsaker?)

Kåre Vatne, Vatne.
(Tøffe-Tom)

Særpreg: En lett sexy gang som skiller ham ut fra «mugen», og en sykkelig trang til å opponere når som helst, hvor som helst, mot hvem som helst og mot hva som helst. Han later til å ha fått sin andel (og vel så det) av den sunnmørske selvfølelse. Like før jul hadde han sitt gjennombrudd på scenen som gift mann, og etter en stunds vakling og betenkeligheter, ser det ut til at han vil gjenta eksperimentet.

Bernt Baltzersen, Vestnes.
(Pontifex Maximus)

Bernt har ikke fått vervet som rus-sens sjelesørger på grunn av sin egen fredfylte sjel. Hans sjeloliv, eller mangel på sådant, har bemerkelsesverdig ofte hindret ham i å gå på skolen. De få gangene han har vært der, har han imidlertid ikke unnlatt å gjøre oppmerksom på sin eksistens. Man skal jo ikke skue mannen på hårene, så vi mistenker ikke Bernt for å være Beatles-fan. Det påstås at han har hatt omgang med det svake kjønn.

Odd S.
(S)

Odd var sikke ikke gråt over fjordingene. H som møter al med opphøyet han blir spur Interessen gå det merkantile ken hen på ha av sensur ser late hans stå

LSKLINJEN

de. Stryn.
ein)
e tale for seg.
gjør resten av
og liker tydelig-
å ommøblere.
om revolusjonær
ar muligens hatt
gymnastiden —
hende at han
kunsten fra før.
Gåte for videre-
ttalte Lunde: «I
Lunde på skolen,
e det ingenlunde
dan kunne Lunde

Rannveig Røyset, Hareid.
(Orkana Nordvesta)

Kom stormende til Eid fra det vær-
harde Hareid, men «uveiret» nådde
ikke lenger enn til Langeland. At
hun har lest «Skikk og Bruk», gått
husmorskule og dessuten har vært
avholdsmann en tid, skulle vitne
om hennes allsidige interesser og ut-
merkede kvalifikasjoner. En stund
var hun mektig interessert i fotball,
men det var ikke plass for henne på
«Hødd». Som plaster på såret fikk
hun medlemskap i den eksklusive
og fasjonable liga «The Virgins
Sex». Hennes største sorg: Hun er
sunnmøring.

Ola Alf Lefdalsnes, Lefdalsbygda.
(Mustafa)

Ola har ennå ikke nådd den ånde-
lige lavalder, men har likevel lurt
seg med blant årets artianere. I det
siste har han anlagt kinnskjegg for
om mulig (umulig!) å se litt voksen
ut. Utenom det er han faktisk gan-
ske hyggelig, på grise festen var
han enda til elskverdig, og avslørte
særege, men akk så verdifulle
egenskaper. Tolaas har imidlertid
ikke latt seg bløffe av hans uskyldi-
ge utseende, og på grunn av den
strategiske plassen bakerst i kro-
ken, blir han stadig mistenkt for
fusking. Fast uttrykk: Tsji-hii!

Jan Petter Ramstad, Skodje.
(Old Smugler)

Jan Petter har overveid å gå inn i
telegrafverket — som telefonstolpe.
Røper sin manglende ånd ved et
tvilende smil og et sløret blick. Har
flere ganger gått på skolen i søvne,
og dette til tross for at han hver
ettermiddag er å finne under dyna.
(Interesserte kan lete mellom kl.
15,00 og 19,00). Hans politiske in-
teresser har gitt seg utslag i de
merkeligste argumenter. (Rus(s)e-
navnet indikerer ikke at han driver
med smugling, som mindre velin-
formerte kretser kanskje kunne tro.

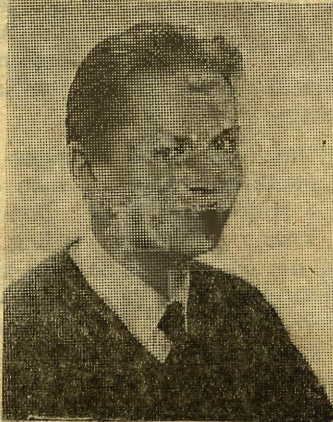

Nordfjordeid,
luglen)
t miraklens tid
bi ved å komme
kken 9,05 minst
hører med blant
lassen — ihvert-
ngår. En har en
hun har ført en
ilvarelse enn den
itts-eidar. Skar-
rgjeves prøver å
om at hun i alle
ener før hun stran-
skal ellers være
istisk interesse,
erre ikke legge
e beviser.

Else Storaas, Fjertoft.
(Tornerose)

Den vesentlige forskjell mellom
Tornerose og Else er at førstnevnte
sov i hundre år, mens Else bare har
sovet i nitten og et halvt. Bare tiden
kan vise om hun blir russenavnet
helt verdig. Hun levde en stund et-
ter ordene «ha BP (Esso) i tanke-
ne», men er etter et langt og smer-
telig sykeleie kommet fram til
sannhets erkjennelse: Fjellklatring
(og klatrere) er sunnest (og far-
ligst!) Det påstås at hun i fjor
bivånte gymnastikken, men for-
søket ble ikke gjentatt! Hun tvihol-
der på retten til medlemskap i «The
Virgins Sex». Motto: Live and let
live, love and let love. Lykketall: 96.

Bernt Skrede, Nordfjordeid.
(Sokrates)

En høyst besynderlig framtoning
som etter alt å dømme (trolig) har
forlest seg på Peer Gynt, og som
lovpriser originaliteten. Han har
til vane å gi fra seg noen uartiku-
lerte snøft når han blir spurt, og
deretter serverer han de mest tve-
tydige orakelsvar. Bernt prøver å
dele sin tid mellom folkehøgskolen
og gymnaset, og følger er at han
enkelte ganger er ubudd. Vi ser
oss ikke i stand til å beskrive Bernts
dancing, men det er ikke hans skyld
at Valhall fremdeles står. Spesielle
kjennetegn: Krokpipe og topplue av
ubestemmelige nyanser. Med petit:
Han er valgt til rusereformann.

Oddlaug Espe, Vestnes.
(Afrodite)

Etter det vi har sett av henne gjen-
nom to år, (det er ikke lite!) har
vi fått inntrykk av at hun ikke ak-
kurat er avleggs. Hun går inn for å
knuse guttehjerter, og resultatene
viser at hun er verdig betegnelsen
karrierekvinne. Som bibeskjeftigel-
se går hun på gymnas av og til, og
hun har vært observert i første
time. (Ikke på torsdag). Har en
svakhet for Bitter Lemon i uttyn-
net form. Likevel oppfører hun seg
som regel som en dame, og er blitt
valgt til årets russevertinne. Til
slutt: Medlem av «The Virgins
Sex!»

hun har ført en
tilværelse enn den
mitts-eidar. Skar-
orgjeves prøver å
e om at hun i alle
gen før hun stran-
skal ellers være
listisk interesse,
erre ikke legge
e beviser.

ter ordene «ha BP (Esso) i tanke-
ne», men er etter et langt og smer-
telig sykeleie kommet fram til
sannhets erkjennelse: Fjellklatring
(og klatrere) er sunnest (og far-
ligst!) Det påstås at hun i fjor
bivante gymnastikken, men for-
søket ble ikke gjentatt! Hun tvihol-
der på retten til medlemskap i «The
Virgins Sex». Motto: Live and let
live, love and let love. Lykketall: 96.

deretter serverer han de mest tve-
tydige orakelsvar. Bernt prøver å
dele sin tid mellom folkehøgskolen
og gymnaset, og følgen er at han
enkelte ganger er ubudd. Vi ser
oss ikke i stand til å beskrive Bernts
dansing, men det er ikke hans skyld
at Valhall fremdeles står. Spesielle
kjennetegn: Krøkke og toppelue av
ubestemmelige nyanser. Med petit:
Han er valgt til russeformann.

karrierekvinnne. Som bibeskjeftig-
se går hun på gymnas av og til, og
hun har vært observert i første
time. (Ikke på torsdag). Har en
svakhet for Bitter Lemon i uttyn-
net form. Likevel oppfører hun seg
som regel som en dame, og er blitt
valgt til årets russevertinne. Til
slutt: Medlem av «The Virgins
Sex!»

Alvundeid.
(Minima)
veielse er vi kom-
tildelt sitt verv
ketøyet. (Hun er
servert stilltiende
gangen). Under-
g blitt supplert av
ra bakerste pult.
hun fått sterke
esser. De blusset
og har siden vart
te på scenen som
erring. Det antas
karrieren. Frem-
«The Virgins Sex».
ger er Lid, så at
neg fagrare!»

Herdis Navelsaker, Hornindal,
(Den Gaadefulde)

Hun er en av de mange i 2. Eg. som
har misforstått ordene: «Jo oftere
en ser deg, jo leiere blir en av deg».
(Det gjelder ikke lærere). Herdis
har i likhet med sin «sviresøster»
Holmøy et heller stilferdig vesen —
på skolen. Så vidt vi vet, er det in-
gen som har undersøkt henne til
bunns — hun er like uutgrunnelig
som selve Hornindalsvatnet. Men fra
mandag til fredag går hun ihvert-
fall med skjerf. Fuktig klima, el-
ler —?

Terje Linge, Valldal.
(The Gentleman)

En stødig og vel gjennomtenkt
sunnmøring som etter to år på Eid
fremdeles har sin fulle forstand og
sitt sunne omdømme. En frykter
for at han har gjort ordene «Mens
sanna in corpore sano» til levereg-
gel. Begrunnelse: Han elsker sport
og skyr kvinnfolk (vi tror han sub-
limerer med politikk). Hvis golvet
i Valhall har fått slitasje og styg-
ge merker de to siste år, er det
ihvertfall ikke bare Linges skyld.
Stående uttrykk: «Trugar du meg,
din makk?»

Margrete Frislid, Nordfjordeid.
(Vannfruen)

Et typisk eksempel på den innfødte
som har fanget den fremmede, hvite
mann i sitt garn. Om grunnen til
hennes taushet skyldes språkvan-
sker, skal være usagt, om hun er
B-menneske likeså (vi bare undres)
Hvis Baltzersen ikke kiler henne,
tilbringer hun oftest dagen i et
hjørne av genseeren. Satte i vår per-
sonlig rekord ved å vise seg på
skolen tre dager i trekk. Margrete
har øyensynlig gjort den erfaring
at motsetninger tiltrekker hver-
andre.

sen, Vestnes.
(Maximus)
vervet som rus-
grunn av sin
Hans sjeleliv,
ådant, har be-
ofte hindret ham
e få gangene han
an imidlertid ik-
oppmerksom på
skal jo ikke skue
så vi mistenker
være Beatles-fan.
har hatt omgang
nn.

Odd Standal, Florø.
(Stolkeren)

Odd var sikkert en av dem Vårherre
ikke gråt over da han skapte sunn-
fjordingene. Han er en sindig mann
som møter alle livets «tilsnigelser»
med opphøyet ro. Han sier intet før
han blir spurt — da vet han alt.
Interessen går spesielt i retning av
det merkantile, ganglaget leder tan-
ken hen på handelsflåten. På grunn
av sensur ser vi oss nødt til å ute-
late hans stående uttrykk.

Jarle Høggen, Hjelle.
(Rustikus)

Jarle har, uvisst av hvilken grunn,
trukket bakover i klassen og ut-
gjør der størstedelen av 2. Eg.s
urosender. Han blir derfor et yndet
offer for lærerne, og hans altfor
store, mørkebrune øyne prøver for-
gjeves å mildne deres spørrelyst.
På andre områder har dåreblikket
imidlertid hatt god virkning. Vi vet
ikke sikkert om harem er en dag-
ligdags foreteelse på Hjelle, men
Jarle gjør ihvertfall sitt beste for
å styrke oss i troen på det.

Jorunn Skårhang, Nordfjordeid.
(La femme sportive)

Det eneste overskuddsmennesket vi
har klart å oppdrive ved E. G. er
Jorunn og vi gir henne vår uforbe-
holdne hyllest. En opplysning til et-
tertanke for lidelsesfeller og andre
husdyr! Hun har ikke skulket gym-
nastikken enda hun ikke kommer
med bussen, et enestående fenomen
i dette hundreåret. Jorunn skal ha
en svakhet (har hatt) for harding-
fele og sidemålsmusikk. Hun har
lærertekke.

REALLINJ

Erling Berge, Eidsdal.
(Tonekunstneren)

Erling har unnfanget sin interesse for Tone(n) i typisk nordfjordsk kulturmiljø, og deler nå sin tid mellom Tonestudiet, avholdssaken og målstriden. Dette meget anstrengende program setter sitt preg på ham, og på skolen observeres han fortrinnsvis i slumrende tilstand. Hans hovedbeskjeftigelse når han er våken er å forsøke å redde sine smekre raseben fra lærernes ubarmhjertige angrep.

Anders Gjelsvik, Askvoll.
(Vesle-Frikk)

Ser med avsky på alle drikker mer rusende enn eventyrbrus. Han er sterkt konservativ og betrakter The Beatles som sivilisasjonens største trusel. Anders har i vuggegave fått en mengde røde krøller, og under dem en farlig skarp hjerne. Han tar seg vanligvis bare fri fra sine private studier når Horn trenger en han vet kan det. Anders har møtt den store kjærligheten — nemlig hardingfela.

Hans Husevåg, Husevåg.
(Felix)

Hans har en lysende framtid foran seg som flykonstruktør. Han driver for tiden og skaffer seg den nødvendige praksis før han kan gi seg i kast med de større prosjekter, og individer bak i klassen kan fortelle om en fantastisk forskning. Den samme Hans er en lidenskapelig magedanser og liker seg best når han får boltre seg etter egne munnspill-rytmer. Yndlingsantrekk: Pysjamas.

Arvid Lid,
(Andy)

Prinsipielt motstandlig avholdsfolk og politikk. Han leser tydelige sympatier. Arvid står i til religionsundervisningen regnet for å være en Hans store drøm er karriere innen pop hans iherdige tolker Reeves gjør det k fortsette å være en

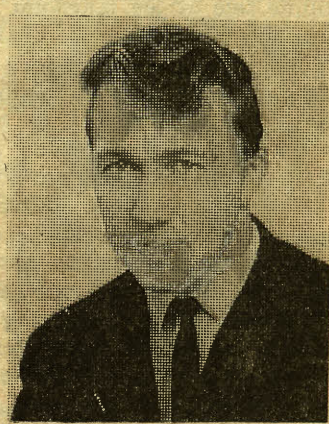
Gjert Angelsen, Tangstad.
(The lady-killer)

Som navnet tydelig indikerer er den gode Gjert ingen ufarlig herremann. Han er en avansert selskapsmann som etter iherdig trening er i stand til å holde stimen i de mest krevende situasjoner, dog med små avbrudd på mandag. Det skulle være unødvendig å opplyse om at han som nordlending ikke er uvant med det våte element.

Per Ottar Hoem, Isfjorden.
(Snurrebassen)

Klassens «enfant terrible» er fra Romsdalen, (selvfølgelig)! Han er en eminent slalåmkjører, og praktiserer dette også i Valhall med upåklagelig eleganse. Med sitt uskyldige blå blikk vekker han morsinstinkt hos det svake kjønn, og resultatlisten er mildest talt oppsiktsvekkende. Standard uttrykk: «E' du tullin, du?»

Tor O. Kransvik, Særvågen, Lofoten.
(Finbeck)

Hans nære kontakt med saltvann i oppveksten har gjort at han nå lider av en stadig og uslokkelig tørst. For å gardere seg i det tilfelle at noe uforutsett skulle inntreffe, skaffet Tor seg vandelsattest i god tid før han kom til Eid. Han har nå under kyndig veiledning lært å plystre «Fagre Stryn». Er anklaget for bankrøveri.

Odd Nikolaisen
(Nikolai den)

Til stor sorg for s har Odd trukket s hans ypperlige lokale for tørstende sjeler. kan tolereres er lys for tiden inne i en de og lever kun i pensjonen. Han har sjoner som han dy energiutfoldelse, tw målsdans».

L I N J E N

Arvid Lid, Anneland.
(Andy Capp)

Husevåg.
framtid foran
r. Han driver
seg den nød-
n kan gi seg
rosjekter, og
i kan fortelle
skning. Den
lidenskapelig
seg best når
r egne munn-
ntrekk: Pys-

Prinsipielt motstander av alt, ser-
lig avholdsfolk og arbeiderparti-
politikk. Han leser Time og viser
tydelige sympatier med engelsklin-
jen. Arvid står i sterk opposisjon
til religionsundervisningen og blir
regnet for å være en stor kverulant.
Hans store drøm er å skape seg en
karriere innen pop-musikken, men
hans iherdige tolkninger av Jim
Reeves gjør det klart at det bør
fortsette å være en drøm.

Ingolf Eikeland, Asnes, Telemark.
(Græsenkemanden)

Fikk i sine tidlige guttedager hår
på brystet og har siden sverget til
åpen skjorte. Så seg dessverre nødt
til å knappe den under en over-
vintring på Jan Mayen. Som froske-
mann og telegrafist skulle en tro han
var i stand til å sno seg forbi en
eiderinnes garn, eller eventuelt sen-
de SOS, men den gang ei. Til tross
for sin skjebne har han et strålen-
de smil til stor irritasjon for ver-
den forøvrig.

Severin Myklebust, Nordfjordeid.
(Mephisto)

Seven er Eids store fotballhåp og
har derfor en ansett posisjon i
heimbygda. Med sine vakre lokker,
sitt elegante antrekk og infame blikk
gjør han seg fortjent til navnet.
(Russenavnet). Han har dessuten
en egen evne til å si de rette ting
i de gale øyeblikk, og la sine be-
merkninger følges av en høyst ube-
hagelig latter. Seven har en stor
framtid som annonseselger, noe
eiderne har fått merke.

Odd Nikolaisen, Tromsø.
(Nikolai den frafalne)

gen, Lofoten.
ed saltvann i
at han nå li-
okkelig tørst.
det tilfelle at
ntreffe, skaf-
est i god tid
Han har nå
ding lært å
Er anklaget

Til stor sorg for sine svirebrødre,
har Odd trukket seg tilbake, og
hans ypperlige lokale er nå stengt
for tørstende sjeler. Det eneste som
kan tolereres er lys export. Odd er
for tiden inne i en depresjonsperi-
ode og lever kun i påvente av folke-
pensjonen. Han har dog to store pa-
sjoner som han dyrker med stor
energiutfoldelse, twist og «side-
målsdans».

Einar Prestegard, Aurland, Sogn.
(The Music Man)

En kjent person i Valhall hvor han
frambringer eggende jungelrytmer.
Einar burde absolutt hedres for sin
kulturfremmende innsats på Eid,
da han sterkt medvirker til å holde
folk heime lørdagskvelden. Han
selv fikk sin kulturpåvirkning fra
«Knoken» hvorfra den formidles
via en meget sjarmerende mellom-
instans.

Hans Salbu, Sorbovåg.
(Fantomet)

En elsker av rå kraft. Trener iher-
dig med vekter eller naboer, for en
dag å kunne skape seg et stort
navn i boksport. Hans er som
fører av pappas bil en sterk trusel
for trafikk-sikkerheten på Eid. I
heldige stunder maltrakterer han sin
gitar til delt nytelse for levende ve-
sener innen hørevidde. Hans sitt
store forbilde er Emanuel Despera-
dos.

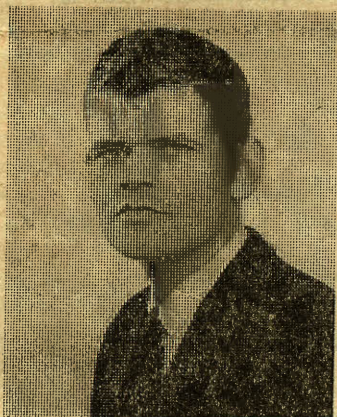

brudd på mandag. Det skulle være unødvendig å opplyse om at han som nordlending ikke er uvant med det våte element.

stinktet hos det svake kjønn, og resultatlisten er mildest talt oppsiktsvekkende. Standard uttrykk: «E' du tullin, du?»

for seg vandringsattest i god tid før han kom til Eid. Han har nå under kyndig veiledning lært å plystre «Fagre Stryn». Er anklaget for bankrøveri.

for tiden inne i pensjonen. Han har sjoner som han energiutfoldelse, målsdans».

Torbjørn Kjeramo, Lund.
(Skalden)

Torbjørns interesser omfatter alt unntatt skolearbeid. Russenavnet har han delvis fått på grunn av sin boblende sanglede. Han elsker nemlig å foredra siste nytt fra popfronten, til sine omgivelers store smerte. (Yeah, yeah!) Men ikke nok med det, han driver også en utstrakt diktervirksomhet, men da ikke pop. Hans hovedtema er kvinner (og enkelte hankjønn), og han er kommet fram til at stort sett kan han si med Predikeren: Tomhet! Bare idelig tomhet! Alt er tomhet!

Reidar Mork, Vegsund.
(Bacchus)

Begersvinger og ungar, og alt tyder på at han vil fortsette i bransjen. Reidar kan ofte treffes i Valhall, og bør da tiltales med «Javel, sersjant» med en lett beroligende undertone. Å vidt vites er han den første som har oppdaget og utforsket Eids flotte klatremuligheter. Da han ikke var klar over dette på forhånd, var Reidar mangelfullt utstyrt, og dette gjorde turen en smule komplisert. Livsfilosofi: «Ingen kjenner mannen før solen er gått ned!»

Johan Støyva, Byrkjelo.
(Den siste viking)

Johan er breimning «gu beire», men en kan ikke tro han har tatt skade av det. Lang praksis i murerfaget har gitt ham loddlinje i ryggen, og ellers har han en velutviklet sans for kurver, både i matematikken og i privatlivet. Vanligvis diskuterer han realfag med Gjelsvik, men han har også snakket om andre emner. Johan har en rikelig porsjon godt humør, og går inn for gammel dans med liv og lemmer. Han lurar dessuten ofte på hva som er å finne bak de høye fjelle.

Erling Peder
(Le ch)

Erlings sjarm har førsteelsker i rus og han er nå så at han forfølger livet. Men Romsd. oftest fram og inntrykket. Hans i NGU bør helst for at hans rykte terligere skadelid ing: Alle vrikken fargerike blomste stedets plakater mer fra hans hå

Ingeborg Dispen, Stryn.
(Fia)

Nordfjord Kreditt-banks største aktivum. Med sitt røde hår og uskyldsbå blikk er hun en stadig trusel for freden i 2. real, men føler seg nå probat beskyttet etter anskaffelsen av privat livvakt. Hennes hovedinnvending mot utstyret på gymnasen, er at pulten mangler spill.

Ivar Skjelten, Brattvåg.
(Vestlandsfa'n)

Innehaver av en sunnmørings mangelhånde vangsforestillinger om livet. Han engasjerer seg sterkt i moraldebatt, avholdssak, målsak og andre uhumskheter. Ivar er et lysky individ, og er derfor sjelden å se før mørkets frembrudd. Skulle dette likevel hende, er det som et tohjulet lyn som skjærer seg gjennom folkemassene på vei til Kafeteria. Han er sterkt plaget av ertelyst.

Tor Valle, Skutvik.
(Telegrafstolpen)

Tor beveger seg i en høyere atmosfære enn vanlige mennesker og ser derfor verden i et videre perspektiv. På skolen fører han en tilbake trukket tilværelse i ovnskroken, hvor han kan filosofere, uforstyrret av undervisning og annet mas. Hans franskkuttale skal etter sigende være bedre enn en innfødts, og det skulle være bevis for at til og med en realist kan lære fransk. Tor er klassens naturlige overhode.

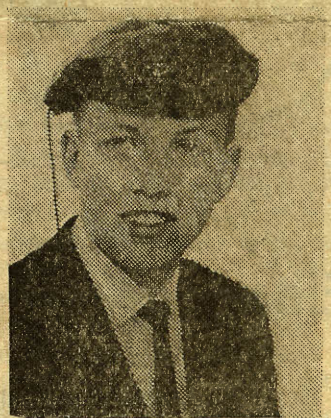
Anders Osmund
(Atl)

Anders er en fre sjelden irriterer krøller gir ham preg, men «stilleste grunn», så hv er å skjule sine s private stier og k helt tåkelagt. So idrettsgeni går godt eksempel og alle avgiftspliktige Livsfilosofi: «De om meg, har ikke

Han har nå de og lever kun i påvente av folke-
 ing lært å pensjonen. Han har dog to store pa-
 Er anklaget sjoner som han dyrker med stor
 energiutfoldelse, twist og «side-
 målsdans».

selv fikk sin kulturpåvirkning fra
 «Knoken» hvorfra den formidles
 via en meget sjarmerende mellom-
 instans.

heldige stunder maltrakterer han sin
 gitar til delt nytelse for levende ve-
 sener innen hørevidde. Hans sitt
 store forbilde er Emanuel Despera-
 dos.

yrkjelo-
 ing)
 i beire», men
 ar tatt skade
 i murerfaget
 je i ryggen,
 utviklet sans
 ematikken og
 is diskuterer
 vik, men han
 andre emner.
 porsjon godt
 gammel dans
 n lurar dess-
 r å finne bak

Erling Pedersen, Andalsnes.
 (Le chasseur)

Erlings sjarm har gjort ham til
 førsteelsker i russens teaterstykker,
 og han er nå så godt inne i rollen
 at han forfølger suksessen i privat-
 livet. Men Romsdalingen stikker seg
 oftest fram og ødelegger helhets-
 inntrykket. Hans eks-formannskap
 i NGU bør helst forbigås i stillhet
 for at hans rykte ikke skal bli yr-
 terligere skadelidende. Til orienter-
 ing: Alle vrikkende sparkepiker og
 fargerike blomster som har prydet
 stedets plakater de siste år, stam-
 mer fra hans hånd.

Ivar Skjelstad, Leines pr. Bodø.
 (Pedagogen)

Fast leser av Fjordabladet, og
 andre nyhetsorgan og er derfor ori-
 entert på alle områder unntatt uti
 det franske språks viderverdighe-
 ter. Ivar fikk en psykisk knekk i
 løpet av et år som skoleholder, og
 er nå frarøvet enhver opposisjons-
 lyst. Sin fysiske knekk fikk han et-
 ter en ublid omgang av Angelsens
 fysikkbok. Etter flere forgjeves for-
 søk på å erstatte den nordfjordske
 basar med den langt bedre nord-
 landske utgaven, er Ivar blitt bitter
 og innesluttet, og er kommet fram
 til at verden ikke vet sitt eget
 beste.

Ivar Jon Fylling, Hildre.
 (Fløropp)

Ivar Jon er et sunnmørsk vesen som
 møter verden med et flir. Sitter
 sammen med Hoem, noe som ofte
 resulterer i ubeherskede latterut-
 brudd. Han gjør ellers en stor inn-
 sats i skolearbeidet. Ivar Jon prak-
 tiserer en halsbrekkende sykkel-
 kjøring fra skolen til «Heimen» hvor
 han driver jentene til fortvilelse ved
 stadig å forlange på-Fylling. Han
 bærer ikke preg av at hans bønner
 blir hørt. Ivar Jon er en ivrig fol-
 kedanser, men det har ennå ikke
 lykkes ham og Berge å sette folke-
 dansens koreografi på matematisk
 form. Han har ennå ikke møtt den
 store kjærligheten, og vil derfor
 studere ved NTH. Fast uttrykk:
 Ja-a-a... hi-hi!

vik.
 en)
 yere atmos-
 esker og ser
 ere perspek-
 a en tilbake-
 ovnskroken,
 re, uforstyr-
 annet mas.
 etter sigen-
 innføds, og
 for å til og
 fransk. Tor
 verhode.

Anders Osmundnes, Hestenesøyra.
 (Atleten)

Anders er en fredens apostel som
 sjelden irriterer andre. Hans lyse
 krøller gir ham et visst uskyldig
 preg, men «stilleste vann har dyp-
 este grunn», så hvem vet! Han klar-
 er å skjule sine spor godt, så haps
 private stier og krokveier er nesten
 helt tåkelagt. Som klassens fri-
 idrettsgeni går han fram med et
 godt eksempel og tar avstand fra
 alle avgiftspliktige nytelsesmidler.
 Livsfilosofi: «Det andre ikke vet
 om meg, har ikke jeg ondt av».

Anny Espe, Haugen.
 (Miss Accordia)

Et vennligsinnert vesen fra Eids om-
 egn. Hun skal være i stand til å
 frembringe musikkliggende lyder
 på trekkspill, derav russenavnet. I
 påvente av at hun nå skal gå over
 fra å bruke skolebussen til å kjøre
 egen moped, vil vi be andre tra-
 fikanter om å ta de nødvendige for-
 holdsregler. Følg gjerne Anys ek-
 sempel, bruk styrthjelm! Hennes
 slagord: «Det humper og går!»

**FORANDRING
 I HJEMMET**

MED

Gulvbelegget med de
 mange fordeler.

- LYDDEMPENDE
- BEHAGELIG
- ØKONOMISK
- SLITESTERK
- VARME-ISOLERENDE

Be om brosjyre.

KARL Sunde
 MØBLER & UTSTYR

TELEFON 186 • NORDFJORDEID

Populær mekanikk

Vår utsendte medarbeider har besøkt en av Norges fremste vitenskapsmenn, (han er lærer ved Eids gymnas), mens denne holdt på med et av sine berømte fysiske eksperimenter. Da hans fremgangsmåter og resultater holdes strengt hemmelige, kan vi dessverre bare offentliggjøre noen enkle fakta.

Her er beretningen:

Jeg spurte den allsidige og meget populære vitenskapsmannen, hva som egentlig ligger til grunn for, og hva som er formålet med undersøkelserne. Den aldrende, men rettryggete ingeniøren blingset intelligent bak brillerglassene, lot hånden forsiktig gli over hodet, snøt seg i fingrene og fiklet med slipsknuten. Det så ut som om spørsmålet hadde truffet et ømt punkt.

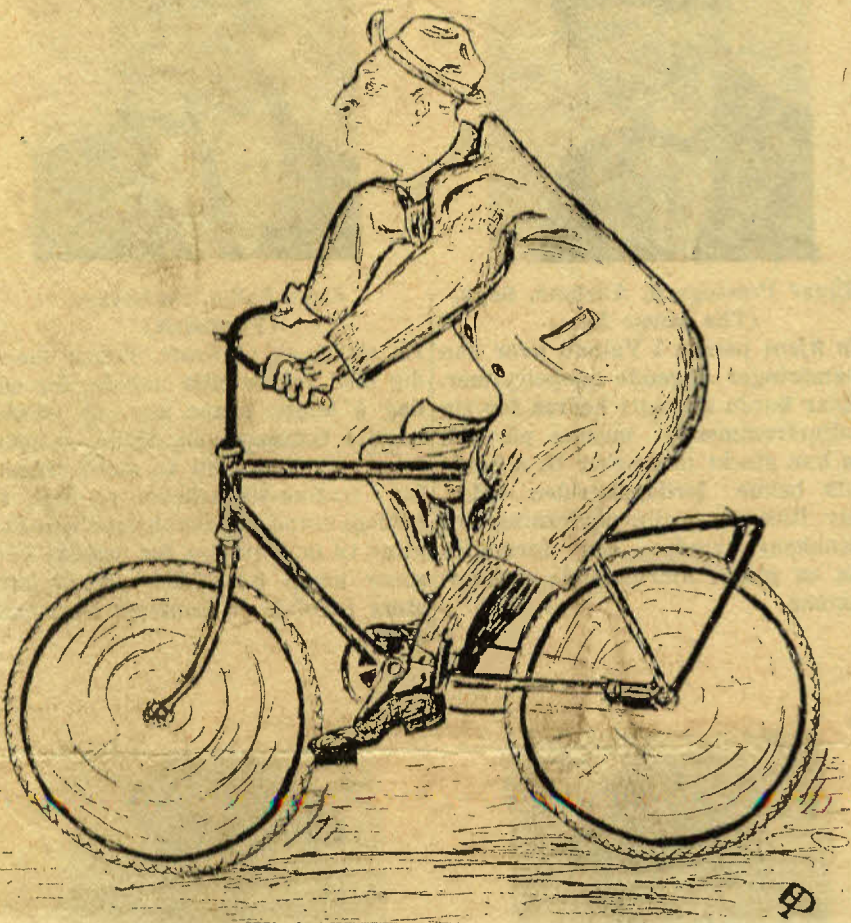
«Hm, ja, eg kan berre seie så mykje at bakgrunnen for eksperimenta er ein teori om at gamal og morken sykkelgummi gjev ein mykje mindre friksjonskoeffisient enn dagens sykkeldekk, særleg då i medbakken. Det ein vil prøve å kome fram til, er kva for ein årgang som gjev best resultat. Eg hev lenge vore klar over at årgang 1917 er den beste, og eg hev difor brukt den slags dekk på min eigen sykkel dei siste 48 åra, den same syk-

kelen eg no brukar under eksperimenta. Men då eg ikkje har kunne prova teorien min, må eg no leggja fram vitenskapelege resultat til underbygging av påstandane. Men elles er det sværande lite eg kan seie, då resultata og har stort forsvarsmessig verdi. Hæren har nemlig sværande mykje bil- og sykkeldekk av eldre årgang liggjande rundt om i landet, og som dei no tenkjer å montere på dei nye snøgggåande jetjagarane».

Mer ville ikke eksperten ut med, og jeg gikk da over til de store faremomentene som er forbundet med eksperimentene, men dette avfeide han straks i det han med et lurt smil viste til sin gamle grønne hatt.

«Han har berga meg or mange fårlege stoder», sa han. Dermed var audiensen over.

Vi benyttet imidlertid sjansen til å ta et bilde, og det viser vitenskapsmannen på sin tråsykkel i Nyveien på dekk fra 1917, like etter at han har distansert en syklist av stedets borgerlige overklasse som var ute på sin daglige salgstur i gardiner. Sistnevnte kjørte med ballongdekk fra 1948, og hadde således ingen sjanse til å holde følge med den spreke vitenskapsmannen.

Moderne metoder visningen ved Eids

Det er etterhvert blitt allment kjent at de styrende ved Eids Gymnas har tatt moderne teknikk og vitenskap til hjelp i undervisningen. De har således fått importert en spesial-utgave av de såkalte sunnmørske roboter, som har visse felles trekk med sine amerikanske og russiske kolleger. Dette eksemplaret underviser i norsk og historie, og har derfor fått tilnavnet «Den siste viking».

Tekniske data blir av sosiale og kulturelle grunner holdt hemmelige, men vi har likevel fått tak i en del opplysninger.

«Den siste viking» drives av den enestående Wankel-motoren. Drivstoffet er blodklubb og havresuppe. Vesenet «går» på gummisko størrelse 44 (med rem), og har i styggevar en vid oljekappe over skuldrene og gul (eller rød) sydvest (tre nummer for liten) for å beskytte edlere legemsdeler. (Med andre ord kledd som sin store navnebror.) Han er meget bister og inngyter elevene respekt. Et par veldige stålkjever beveger seg fram og tilbake, mens en automatisk leppevæter iler fryktosomt ut og inn mellom tennene. To stereoskopiske øyne oppdager den minste uro i klassen og sender impulsene til kontrollsenderet i bakhodet. Ellers er de uten tegn til liv eller humoristisk sans. Hodets interior er foreløpig ukjent, men en teori fra en realist som har studert uhyret, går ut på at det hele ganske enkelt er et lydbånd. Om morgenen blir historieleksen + diverse opplysninger fra forskjellige leksika, håndbøker etc. lest inn. Lydbåndet kop-

let så inn med klasserommet, ikke stoppe v eller snork fra

En av elevene vektur for på rette følgende: lig. Vesenet kset litt fram o mekanismen fungere, satte dyp, rungende gikk over i fi boten elevene. Årstall, datoer ut mellom d som av og til ene før fossen enes hjerner, s de vært åpne lige historiein hvert så over botens ordutg hen ble lamme Jeg kunne føle ned i en drøm skarpe smekke kateteret ble e rytme, og da grunn for ville omtåketete hjer ning, arsenikk uten noen fora boten historie tydeligvis teg nismen skulle mine arme ka somt til live ig én ting: Det kanisering i u vi enda mindr det må vel sie mot hensikten

Ved krysset der nede, der veit vi der får vi kaker og bollar og brus Når klokka ringjer dei stormar me det gjeld vera fremst i den mølja

Borte ved disken fér pengane bort, til søtsaker, frukt, til smått og s Mjølka og epla er nok det beste. Det er dette vi treng for det mes

(Men korleis ér der?) Sigarettroyken driv tett over ro så her lyt ingen med astma kome Ein kan ikkje sjå frå veggen til E så berre heim'kjente vågar seg in

I kråa der smell det og ringlar, det raslar og singlar. Det har ringt, det er time, jævel.

De metoder i under- en ved Eids Gymnas

blitt allment ved Eids Gym- teknikk og vi- undervisningen. t importert en såkalte sunn- har visse felles kanskje og rus- te eksemplaret og historie, og rnet «Den siste av sosiale og ldt hemmelige, tt tak i en del drives av den notoren. Driv- og havresuppe. ummisko stør- g har i stygge- over skuldrene tvest (tre num- beskytte edlere andre ord kledd (bror.) Han er ngyter elevene ilige stålkjever tilbake, mens æter iler frykt- m tennene. To oppdager den og sender im- enteret i bak- ten tegn til liv s. Hodets inter- t, men en teori r studert uhy- et hele ganske Om morgenen diverse opplys- e leksika, hånd- ydbåndet kop-

let så inn med det samme døren til klasserommet smekker i, og lar seg ikke stoppe verken av sene elever eller snork fra klassen.

En av elevene som har vært prø- veklut for pratemaskinen, kan be- rette følgende: «Det hele var frykte- lig. Vesenet kom trippende inn, val- set litt fram og tilbake, og som om mekanismen plutselig begynte å fungere, satte den igang. Med en dyp, rungende bass, som av og til gikk over i fistel, bombarderte ro- boten elevene med historiske fakta. Årstall, datoer, navn osv. strømmet ut mellom de uhyggelige kjevene som av og til liksom tygget på ord- ene før fossen igjen slapp løs. Elev- enes hjerner, som i begynnelsen had- de vært åpne og klare for den dag- lige historieinjeksjonen, ble etter- hvert så overflatebehandlet av ro- botens ordutgydelser, at de simpelt- hen ble lammet og nektet å fungere. Jeg kunne føle at jeg langsomt ség ned i en drømmeverden. De stadige skarpe smekke- og gryntelydene fra kateteret ble etterhvert en monoton rytme, og dannet en brukbar bak- grunn for ville feberfantasier i min omtåketete hjerne om henging, kvel- ning, arsenikk, etc. Så, plutselig, uten noen foranledning, smekket ro- boten historieboka igjen. Dette var tydeligvis tegnet til at pratemeka- nismen skulle slutte å virke. Jeg og mine arme kamerater våknet lang- somt til live igjen, bitterlig klar over én ting: Det er veldig fint med me- kanisering i undervisningen. Nå kan vi enda mindre historie enn før, og det må vel sies å være en virkning mot hensikten. Eller hva?

krysset der nede, der veit vi eit hus, får vi kaker og bollar og brus. klokka ringjer dei stormar mot døra, gjeld vera fremst i den mølja i køa.

te ved disken fér pengane bort, etsaker, frukt, til smått og stort. lka og epla er nok det beste. er dette vi treng for det meste!

en korleis ér der?) trettroyken driv tett over rome' er lyt ingen med astma kome! kan ikkje sjå frå veggen til hin, erre heim'kjente vågar seg inn!

da der smell det og ringlar, raslar og singlar. har ringt det og tima, javel

Smørdal & Rasmussen

Russen lever ikke bare av brød alene — Men
MEST AV DET.

Isehaug Kafeteria - Stryn

ISBAR. - Tlf. 33.

Gjør som russen

Kjør med bussen!

Nordfjord og Sunnmøre Billag

Eids Handelslag

Nordfjordeid

Magna Totland

Nordfjordeid.

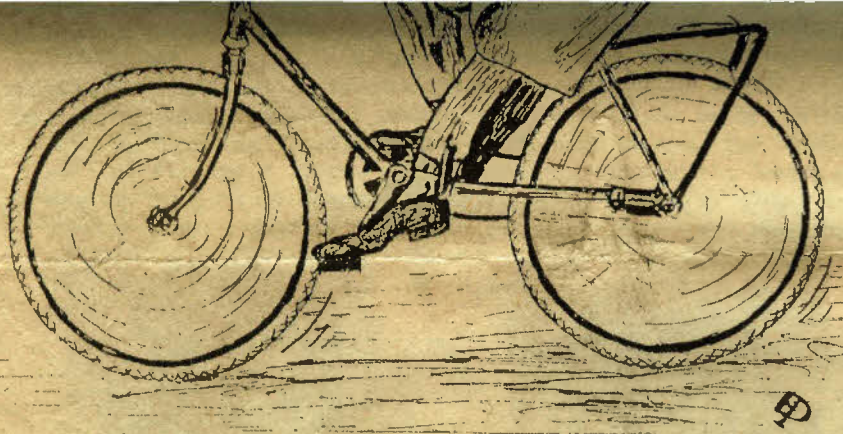
ALT FOR DAMENE.

SE BARE PÅ RØDRUSSPIKENE!

HALVDAN FALEIDE

FARGEHANDEL — DROGERI

Nordfjordeid — Tlf. 8.

Eidar og —

(Framh. frå s. 3)

kje er så altfor kritiske når det gjeld dei sjøve. Orda om bjelken og flisa gjeld nok i dag og.

Som nemnt før har russen ofte ujamne og sporadiske tillaup til kritikksykje. Dei ser og opplever ting og hendingar, som dei ikkje kan godta. Derfor må dei kritisere. Kinoen er t. d. emne for mykje nytelaus kritikk når det gjeld utvalet av filmar, derfor skal vi heller ta for oss kinolerretet. Der finst nok «sju års gamal graut», men det ser ikkje ut til at nokon bryr seg om det, i alle høve ikkje nok til at dei rettar på det.

Eid openberra og mange rare syn for ein tilreisande gymnasiast. Sjøve staden kan samanliknast med ein malplasert mellomalderkjøpstad. Gamle hus og smale gater pregar bybiletet. Rett nok er dette på retrett, og ein augner ei betring når «strandpromenaden» kan høgtideleg opnast. Etter kvart kjem vel og dei gamle husa bort, om dei så står til dei ramlar ned. Ein som er ukjend med den indre strukturen i Yris hotell, kan nok tvila på om huset står til neste morgon. Stakkaren veit sikkert ikkje at huset er freda og derfor må stå. Grunnen til fredinga er ukjend, og vi etterlyser med det same logikken som låg til grunn for det tiltaket.

Inntrykket som sit att av eidarane, er mangslunge. Eidarane er rolege og sindige, og attpå er dei heldige, for ingen er drepne i «striten» dei siste åra, vert det opplyst.

Eidarane er og ganske sta i same spørsmål. Ein legg t. d. merke til at den stakkars vegen som skal leggjast i eller utanfor Eid har vorte diskutert og kritisert frå alle kantar. Resultatet er forseinka bygging. Eidarane, liksom andre folkeslag, bør lære seg det etter kvart, at smålege og sjåvinistiske meininger og handlemåtar må vike for det som tener til det beste på lengre sikt.

Ein annan eigenskap er den nøy-

semd sume her på staden viser. Juletreet skal ikkje ut før mest alle nålene har falle av. Sameleis observerer ein flaskeplukkarar rundt Valhall kvar gong det har vore fest.

Summa sumarum kan en si: «Dal-en var trong og vindfull, og så var folket». (Han sitatet er teke frå, kom ikkje frå Eid). Til det er eidarane altfor trauste og avbalanserte.

Bersoglisvisur - -

(Framh. frå s. 3)

ne?». «Dei kravde keisarens fat på eit hovud».

Eit anna tidsfordriv er å finne det mest brukte ordet eller uttrykket i vokabularet til dei einskilde lærarane. Døme: «du», «dere», «nermost» og/eller «egentlig», «det er så» og «seg det høgare». Det siste er rett nok provosert. Av humane grunnar vil vi ikkje offentliggjere frekvensane vi har kome fram til for desse uttrykka.

Ein lærar bør heller ikkje ha altfor stivbeinte kjepphestar, då desse har ein tendens til å gå igjen. Sjølv om læraren nærer ein grenselaus ovundring for, lat oss seie Bruun, så er det litt irriterande å bli mint om dette kvar einaste time. Den irritasjonen dette vekker hos elevane, er utan tvil skadeleg for nervesystemet og kan føre til magesår og dårleg eksamensresultat.

Ein annan uvane — orsak — ein annan eigenskap vi ønskjer å finne hos læraren, er at han kan unnlata å avbryte elevane midt i ei utgreiing eller opplesing. Dette kan hindre mykje irritasjon. Dette med å «ha ordet» kjem elles Johan Bor-gen inn på i romanen «Blåtind», så det skal vi ikkje omtale nærare her.

Ettersom det no blir vanskeleg å halde på den positive tonen i kritikken, er det best å slutte. Dessuten er klokka 01,35,15. Vi vil berre vone at nokre av lærarane får råd til å kjøpe seg eit Fikenblad så ikkje alt dette arbeidet er bortkasta.

Når klokka ringjer dei stormar m det gjeld vera fremst i den mølja

Borte ved disken fér pengane bort, til søtsaker, frukt, til smått og st Mjølka og epla er nok det beste. Det er dette vi treng for det mes

(Men korleis ér der?)

Sigarettrøyken driv tett over ro så her lyt ingen med astma kome Ein kan ikkje sjå frå veggen til I så berre heim'kjente vågar seg ir

I kråa der smell det og ringlar, det raslar og singlar. Det har ringt, det er time, javel, men fyrst må vi ha endå eit spel! (Så går tida.)

Vyrde elevar ved Eids Gymnas, på «sjappa» driv dei med tull og Vi kan helst tenkja at grunnen freistinga den ligg noko for nær!

Per A. Haavik

— AGENTUR —

Nordfjordeid.

Stryn

Helene Bjørlo Eftf.

Nordfjordeid.

Takk

ANONY

M. Johnsen

URMAKER

Nordfjordeid.

A/S

Konfeksjon

H. RAND

KIOSK

Nordfjordeid.

Blaali

Tlf.

Ur - Optik - Gullsmedvarer

R. A. SUNDE

Stryn.

Jakob

S

M a r

R. Hestenes

TV — RADI
Aut. TV-fagm

DE ER ALLTID VELKLEDD

klær og sko

fra

R. L. Berg

Nordfjordeid - tlf. 35.

...korka ringjer dei stormar mot døra,
gjeld vera fremst i den mølja i køa.

...e ved disken fér pengane bort,
...øtsaker, frukt, til smått og stort.
...ka og epla er nok det beste.
...er dette vi treng for det meste!

...n korleis ér der?)
...rettrøyken driv tett over rome'
...er lyt ingen med astma kome!
...kan ikkje sjå frå veggen til hin,
...erre' heim'kjente vågar seg inn!

...åa der smell det og ringlar,
...raslar og singlar.
...har ringt, det er timè, javel,
...fyrst må vi ha endå eit spel!
...går tida.)

...le elevar ved Eids Gymnas,
...sjappa» driv dei med tull og fjas.
...an helst tenkja at grunnen er,
...tinga den ligg noko for nær!

...aaavik ...R — ...eid.	Stryn Samyrkelag Stryn.
...lo Eftf. ...eid.	Takk for hjelpa! ANONYM STRYNING.
...nsen ...R ...eid.	A/S Astoria Stryn. Konfeksjon og modeforetning.
...ND ...K ...eid.	Blaalids Bakeri Tlf. 108 - Stryn.
...lsmedvarer ...INDE	Jakob Myklebust STRYN Manufaktur.

...stenes

TV — RADIO
Aut. TV-fagmann. - Tlf. 12.

...DE ER ALLTID VELKLEDD I

klær og sko

fra

L. Bergset

Nordfjordeid - tlf. 35.

Magna Totland

Nordfjordeid.

ALT FOR DAMENE.

SE BARE PÅ RØDRUSSPIKENE!

HALVDAN FALEIDE

FARGEHANDEL — DROGERI

Nordfjordeid — Tlf. 8.

Rød maling utsolgt — ellers alle andre farger.

GYMNASIASTEN

På Guds grønne jord finns vel knapt en mer misunnelsesverdige skapning enn gymnasiasten. Hans korte eksistens er som et lite blaff i livet, noen korte sommerdager da han som en sommerfugl flagrer sorgløst avgårde — rett inn i problemene, rett ut i livet. Dette utviklingstrinn av homo sapiens — gymnasiasten (nærmere bestemt en forløper for homo academica) — hva er det som gjør det til det sorgløse paradiset en kan observere? Ennå er det en uløst gåte for vitenskapen. En kan bare observere og analysere, prøve å finne frem til lovene for en gymnasiast.

Fra den dag den unge gutten trer inn i gymnasen og blir gymnasiast undergår han en forandring. Han som før har vært et famlende og usikkert vesen, blir nå den mest selvsikre og selvbevisste skapning evolusjonen har frembrakt til nå. Selvtilliten er hele tiden økende, og kaller en tiden som står igjen til eksamen t og selvtilliten for s, får en setningen: s øker over alle grenser når t går mot null.

Gymnasiastens kunnskaper er uovertruffet på de fleste områder, men i særdeleshet i kulturspørsmålet er han Eksperten med stor E. Om noen i sin uvitenhet prøver å protestere mot fader gymnasiastens allvitenskap (et godt råd: prøv aldri det) blir han utsatt for en veritabel kryssild med så tungt skyts at de fleste stryker flagget etter 0,75 sekunder. (De mest standhaftige går ned med flagget til topps etter 1,25 sekunder (rekord). Gymnasi-

astens bevisførsel er nemlig preget av en slik eleganse og en slik stringens at intet kan stå seg mot den. (De fleste gymnasiaster er tilhengere av den matematiske bevisførsel — reducto ad absurdum — det umulige er ikke mulig — men noen bruker også logikkens setning: dersom $a = b$ og $b = c$, så må a være lik c .)

En gymnasiastens konversasjon er også preget av en sann overflod av ukjente fremmedord som vanlig dødelige aldri før har hørt, enn si kjenner betydningen av. Du skal heller ikke tale lenge med herr G. før du merker en viss trang til naselyder og skarpe-R-er, og kommer han til et dunkelt punkt i argumentasjonen slår han gjerne over til engelsk for virkelig å kunne si sin mening. Gymnasiastens kjennetegn er altså en fabelaktig evne til å overbevise andre om sin egen ufeilbarlighet og andres kulturfiendtlighet.

Men du lurar nok på om ikke gymnasiastene gjør noe annet enn å gå rundt og spille godtfolks våkne kultursamvittighet, og det er helt riktig — de gjør ikke noe annet.

Tror du at du ser en gymnasiast som gjør noe annet enn å tale store ord, kan jeg forsikre deg om at du tar feil. Om likheten ellers er aldri så slående — en virkelig gymnasiast taler aldri annet enn store, vakre og lærde ord.

Det er naturligvis farlig med slike generaliseringer og det fins selvsagt noen få eksempler på gymna-

(Framh. s. 7)

Spekepølse er et godt og rimelig pålegg som de fleste setter pris på. Ferske pølser, nykokt kjøttpålegg.

KJØP DET HOS

O. K. Osnes

Nordfjordeid.

VIL NOEN BLI TØRRERE ENN DE ER? (Altså på bena!)

GA TIL

Fjordane Skofabrikk

Eids Forbruksforening

Telf. 7 — Nordfjordeid.

De er alltid velkommen i vår forretning i 1. etg. og i vår kafeteria i 2. etg.

Kjøp konfeksjon og utstyrsvare m. m. som De kan stole på, hos byens spesialforretning.

R. Sunde

Nordfjordeid.

Her kjøper grønnrussen sitt leketøy! Stikk innom og se hva vi har i våre hyller!

Ivar Moen

Nordfjordeid.

VIL DE HA EN SUNN SJEL I ET SYKT LEGEME EIDERE, SA GA TIL

Nor Meieri

Nordfjordeid.

Oddm. Hestene

GODT UTVALG I PRESANGARTIKLER
Nordfjordeid.

Bergens Kreditbank

Nordfjordeid.

Telf. 14 og 222.

DEN PERSONLIGE SPARING

er fundamentet for ein sunn økonomi i heim

TRYGG FRAMTIDA

med ein innskotskonto i Spareban

LEGG EIN SPAREPLAN

og la oss hjelpe Dykk med å gjennom

Nordfjord Spareb

Sparebanken — Familiebanken — By

VI ER ALLTID INNSTILT PÅ Å LEVERE
OG YTE GOD SERVICE.

Vestlandske Salslag

Nordfjord Slakt

Nordfjordeid

ddm. Hestenes

VALG I PRESANGARTIKLER.
Nordfjordeid.

Bergens Kreditbank A/S

Nordfjordeid.

Telf. 14 og 222.

EN PERSONLIGE SPARING

t for ein sunn økonomi i heim og samfunn.

TRYGG FRAMTIDA

ein innskotskonto i Sparebanken!

LEGG EIN SPAREPLAN

hjelp Dykk med å gjennomføre den.

Nordfjord Sparebank

Banken — Familiebanken — Bygdebanken.

ID INNSTILT PÅ Å LEVERE GODE VARER
SERVICE.

Vestlandske Salslag

Nordfjord Slakteri

Nordfjordeid

GAMMELT BLIR SOM NYTT I

Fjordabladet

FEST-RESULTAT

Det var i religionstimen. Lærerinnen hadde forsøkt å forklare barna litt om Maria bebudelse og spurte så klassen under ett:

— Hvordan gikk det nå til at jomfru Maria, som ikke var gift, kunne få et barn....?

Det var lenge taushet, inntil lille

FARVEL

Jeg brente et brev i vasken, det var den siste avskjed.

Et øyeblikk så jeg på asken — så skylte jeg den ned....

Gymnasiasten —

(Framh. frå s. 6)

siaster som mangler den minste gnist av selvtillit og som følgelig bare svarer på direkte spørsmål, og da utelukkende ja, ja, eller nei, nei. Men disse individer er slett ikke representative for gymnasiastene og må som sådanne betraktes som unntakene som bekrefter regelen.

De ulykkelige unntakene får aldri oppleve det paradisiske gymnastiden er i alminnelighet og russetiden i særdeleshet. Når den unge gutten vil kaste bort tre år av sitt dyrebare liv, så er det ene og alene for å bli russ. Og det vil han aldri angre. På hans gamle dager vil russetiden være et vakkert minne om ungdom og åndshovmot, om kjærlighet og skråsikker viten, en drøm om det problemfrie paradisi.

Den som alltid har måttet slite med problemer som ære og samvittighet og den offentlige skattemoral, kan vanskelig forstå det lengselens sukk som kommer over en gammel

Sonja rakte hånden i været og svarte:

— Hun hadde vel vært på fest!

FRITT VALG

I en pikeskoles 6. klasse hadde elevene i skolestil fått valget mellom fire emnegrupper: 1) religion, 2) kongehuset, 3)biologi, 4) detektivroman.

Etter 10 minutters forløp viftet Guri med hånden:

— Frøken, jeg er ferdig.

— Hvilket emne har du valgt da? spurte lærerinnen forbausset.

— Alle sammen, på en gang.

— Alle sammen? — Får jeg høre hva du har skrevet — les opp. Og så leste Guri:

«O, Gud! sa prinsessen. — Jeg er med barn! Hvem er den skyldige?»

HAN TVILTE STERKT

Det var i religionstimen, og Petter den umulige ble hørt om Moses.

— Hvem var Moses? spurte lærerinnen.

— Moses — æh — jo, han var sønn av Faraos datter.

— Nei da, Petter, du vet da godt at hun bare fant ham i en vugge som lå i sivene ved Nilen.

— Å ja — men den biter nå ikke jeg på, sa Petter.

EKTE FRANSK

Lærerinnen spurte i timen en av pikene om hun nå hadde forstått forskjellen på Madame og Mademoiselle.

— Ja, svarte den unge dame.

— La meg høre, sa lærerinnen.

— Monsieur! var svaret.

REGNESTYKKE

— Hvordan går det hvis du bryter ett av de ti bud? spurte læreren i religionstimen.

— Da blir det ni tilbake, svarte lille Per.

En dag kom Jens gående og dro

VIL DE HA EN SUNN SJEL I ET SYKT LEGEME EIDERE,
SA GA TIL

OG YTE GOD SERVICE.

Nor Meieri

Nordfjordeid.

Vestlandske Salslag
Nordfjord Slakte

Nordfjordeid

Skal De bygge eller reparere?

Det vil alltid lønne seg med et besøk i mitt nye
Trevarecenter.

Her finnes alt De trenger til konkurrerende priser!

Bjørlo Trevarefabrikk

Nordfjordeid.

Ingen kan motstå Leif'ens boller, pølser, mell

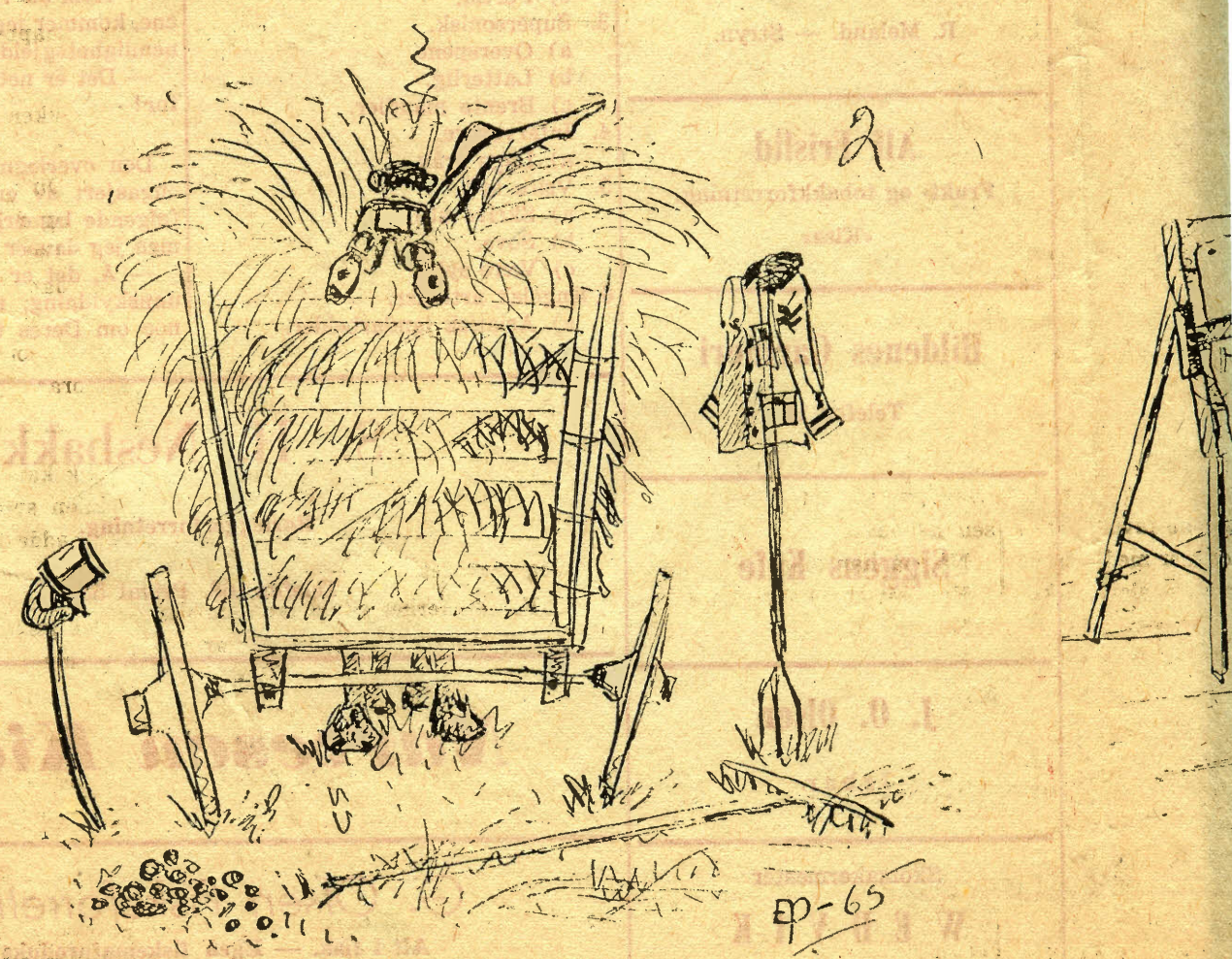
LEIF L. WEDVIK

Tonning Møbelfabrikk A

Stryn.

Eit apropos til

«Eidarens bedrøvelige liv og his

Ekserserplassen fekk mykje å seia for kulturlivet.

Linjalen h

Vestlandske Salslag Nordfjord Slakteri

Nordfjordeid

stå Leif'ens boller, pølser, melk og brus.

LEIF L. WEDVIK

ning Møbelfabrikk A/S

Stryn.

særdeleshet. Når den unge gutten vil kaste bort tre år av sitt dyrebare liv, så er det ene og alene for å bli russ. Og det vil han aldri angre. På hans gamle dager vil russetiden være et vakkert minne om ungdom og åndshovmot, om kjærlighet og skråsikker viten, en drøm om det problemfrie paradiset.

Den som alltid har måttet slite med problemer som ære og samvittighet og den offentlige skattemoral, kan vanskelig forstå det lengselens sukk som kommer over en gammel gymnasiasts lepper når han tenker på sin problemfrie russetid.

VIL DE BLI VAKRERE?

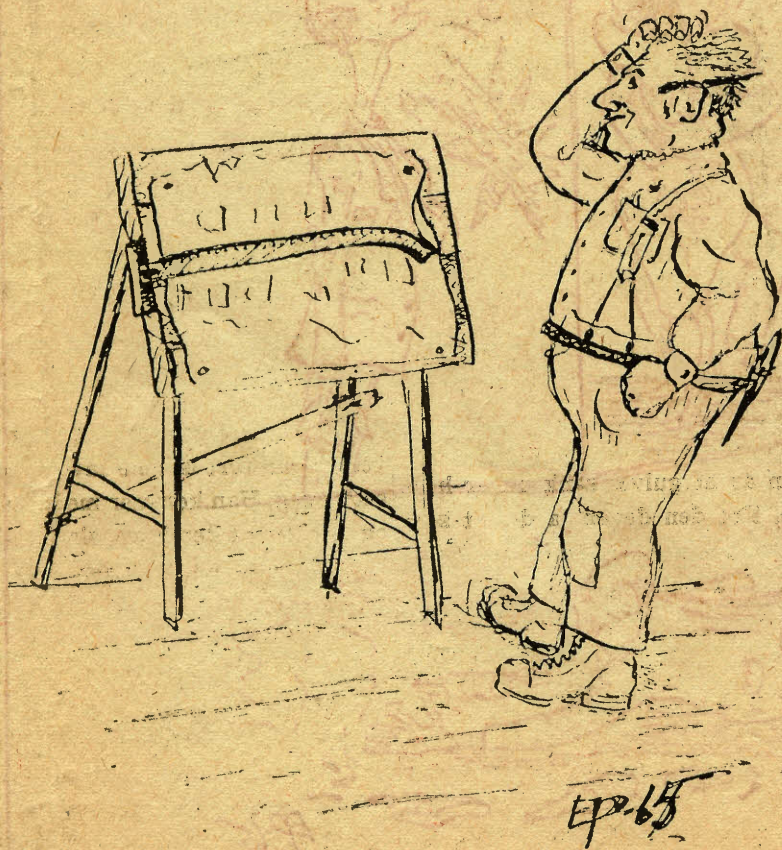
Gå til

Fotograf Kleppenes

 Olav Olkenes's Filial

Stryn.

«...elige liv og historie».

Linjalen hadde ein krok ved Handelslaget.

forskjellen på Madame og Mademoiselle.

- Ja, svarte den unge dame.
- La meg høre, sa lærerinnen.
- Monsieur! var svaret.

REGNESTYKKE

— Hvordan går det hvis du bryter eft av de ti bud? spurte læreren i religionstimen.

— Da blir det ni tilbake, svarte lille Për.

En dag kom Jens gående og dro en tannbørste etter seg i en hyssing. Da møtte han Ole. (Begge befant seg innenfor asylens område).

— Hei, sa Ole, du æ ude å lufta hunnen?

— Hehe, nei, sa Jens. — Du kan då vel sjå at dæ æ 'kje ein hunn, dæ æ ein tannbørste!

Men da Ole var gått forbi, snudde Jens seg mot tannbørsten og sa: — Nå hurde me 'an godt, Passopp!

Så var det de to som sammen hadde rømt fra asyllet. Av en eller annen grunn kom de fra hverandre, og da de møttes igjen, syklet den ene på en flott damesykkel. Naturlig nok ville den andre ha greie på hvor kameraten hadde fått tak i sykkelen.

— Jau, ser du, sa han som syklet, — eg trefte eit kvinnfolk her borte, og om du trur dæ ell ikkje, så ville hu plent ha meg med inn skogen. Å ja, te slutt blei eg med, å trur du 'kje at der inne begynte hu å klæ a seg, alt dæ hu hadde, å så sa hu at nå kunne eg ta dæ eg ville ha. Då tok eg naturlegvis sykkelen!

— Ja, då va ðu lure, for ka sku du med kvinnfolkklå?

— Jeg skal ha et par strømper til kona, sa den nygifte læreren.

— Javel, hvilken sort?

— Det er det samme, bare de er hjulbente.

— Eg kan 'kje seia me leve på mineralfattig kost, sa gymnasiasten — han fant en spiker i suppa.

KVINNESAK

Da noen spurte Eleanor Roosevelt: «Hva har kvinnene egentlig utrettet med sin stemmerett»? hadde hun svaret på rede hånd. «Jeg spekulerer iblant på hvorfor ikke det samme spørsmålet blir stilt til menn».

Sannsynlig program for dagen(e).

16. MAI:

- Kl. 16,00 (og utover) Spenningen stiger.
 » 18,00 Spenningen er på topp. Vi åpner pakkene.
 (For å se om vi har fått det vi bestilte).
 » 20,00 Vi tar noen prøvedrinker.
 » 21,00 Prøvene har tømt en flaske!
 Videre fram til den 17. stiger stemningen merkbart.

17. MAI:

- Kl. 00,30 Vi begynner å hikke.
 » 00,50 Hikken blir verre.
 » 01,15 Vi bøyer oss for første gang over en pøs (eller lignende).
 » 02,00 Prøvedrikking slutt. Vi stiver oss opp.
 » 02,30 Vi går for å sette byen på hodet.
 » 03,45 Vi våkner etter å ha stått på hodet selv en stund.
 » 03,50 Vi gjør klar til å døpes.
 » 04,00 Russedåp (som vasker seg).
 » 05,00 Vi prøver å få lærerne i stående stilling. (Vanskelig).
 » 06,00 Vi føler trang til å slappe av — og gjør det.
 » 08,00 Frokost (speilegg) på Kafeteria.
 » 08,15 Vi har prøvt å spise.
 » 10,00 Fikenbladet foran!
 Vi selger stadig Fikenblad fram til kl. 14,00.
 » 10,30 Vi ser på grønrrussen og andre barn som går i tog.
 » 14,00 Russeformannen taler med høy røst.
 » 14,30 En annen formann viser seg å være helt grønn!
 » 16,00 Vi setter farge på Folketoget.
 » 17,00—20,00 Vi forbereder en ny offensiv.
 » 20,30 Folkefesten begynner.
 » 21,00 Festen går sin gang.
 » 22,00 Vi begynner å tenke på F E S T !
 » 23,00 Fest i rom sjø!
 » 24,00 Vi skylls overbord.

18. MAI:

- Kl. 05,00—06,00 Tilstanden ubeskrivelig.
 » 06,30 Oppstiver.
 » 08,00 Vi orienterer oss.
 » 08,30 Kursen er satt. Vi vender hjem.
 » 09,00 Ned for full telling!

P. O. Oos

Nordfjordeid.

Vil De stå sterkt? Gå til P. O. Oos!

Alt i jernvarer.

Ekstra godt utval i:

Dressar, herre- og ungd.str.
 Blazer-jakker, tweed og terylene.
 Terylenebukser.
 Elles alt i herrekonfeksjon.
 Velkommen innom til ein hyggeleg prat.

Alt Emelid

Hans Myklebust

ALT I SPORTSUTSTYR

ALLE GODE BAKERVARER
 får De hjå

Alsaker Baker

Y R I S

Husrom, mat m. m.

I. R. DALSETH

DAGLIG-VARER

Installatør Ose Gjerde

GODT UTVALG I:

Lamper.
 Lampetter.
 Komfyrer.
 Kjøleskap og

Eid Bensinstasjon

I mangel av noe sterkt, skal
 til Eid Bensinstasjon.

M. Wedvik Engel

Broderi- og

ns Myklebust eftf.

ALT I SPORTSUTSTYR

LE GODE BAKERVARER

De hjå

Alsaker Bakeri

Y R I S

Husrom, mat m. m.

I. R. DALSETH

DAGLIG-VARER

tør Ose Gjerde & Co.

DT UTVALG I:

- Lamper.
- Lampetter.
- Komfyrer.
- Kjøleskap og Frysere.

id Bensinstasjon

I mangel av noe sterkt, skal De komme til Eid Bensinstasjon.

Wedvik Engelund

Broderi- og manufakturforretning.

Takk for meg (oss)

Et år er gått — eller to?
Har vi vokst, mon tro?
Hva har vi fått på Eid?
— Lære galde og seid?

Nei!

Vi har lært å arbeide — hardt!
Men også å skulke — rart?

Nei!

Vi får eksamen med nød og neppe,
og så tager vi vår skreppe
og drager avsted på ferden —
litt lenger ut i verden.

Kan hende vi da vil finne
at Eid fremdeles spøker i sinne'
og at det slett ikke var så ille —
at stort sett alle var snille.

Kanskje vi også husker at
regnet plasket — sølen skvatt,
— bak ryggen giftig folkesnakk —
og skyfri himmel da sola stakk . . . ?

Hva mer der henger igjen
av lange timer og korte dager
av fagre minner
om vin og kvinner
og fest i «Valla»?
Det vet ingen.

Om staden syntes trist og kei —
på avstand får den vasket seg.
Og snart vi sikkert finner
Eid ga v a k r e minner!
Likevel

Ha takk da Eid for disse år
du var mitt hjem.
Ha takk for at du ga meg sår —
og legte dem!

Engelske ord
og uttrykk

Are you from sense and collection?
(Er du fra sans og samling?)
Oh, you world!
(A, du verden!)
The war broke out.
(Det var bråk ute.)
Yes, but said I butter!
(Jamen sa jeg smør!)
Smoke and travel!
(Ryk og reis!)
And then can you sit there and have
it so good.
(Og da kan du sitte der og ha det
så god.)
Ah there is owls in the moss.
(Der er ugler i mosen.)

Herre
KLÆR & SKO

A. HAVNEN
Stryn - tlf. 171.

Hans Kolseth

Blekkmaker.

Frisør Dessen

Alles venn, — også russens!

S M I L

Himmelen ville forlengst vært
overbefolket hvis man kunne bruke
nekrologer som visum.

Litt lenger borte satt en pike med
utvilsomt utseende.

Definisjoner:
Forvirring: En kvinne i bil pluss en
venstresving.
Opphisselse: To kvinner pluss en
hemmelighet.
Panikk: Tre kvinner pluss en billig

- b) Støttebjelke.
- c) Pulverkaffe.
- d) Uselvstendig person.
- 7. Realartianer.
 - a) Overmenneske.
 - b) Hykler.
 - c) En person som er tykkere i den ene enden enn i den andre.
- 8. Undervisning.
 - a) Fornøyelse.
 - b) Trist melodi.
 - c) Sykdom hos fjærkre.

Vil De stå sterkt? Gå til P. O. Oos!
Alt i jernvarer.

Ekstra godt utval i:

Dressar, herre- og ungd.str.
Blazer-jakker, tweed og terylene.
Terylenebukser.
Elles alt i herrekonfeksjon.
Velkommen innom til ein hyggeleg prat.

Alf Frislid

Herrekonfeksjon. — Tlf. 47.

M. Andersen Bakeri

Tlf. 52

Dalseth og Søn

Nordfjordeid.

Alt i konfeksjonsvarer.

Eid Bensinstasjon

I mangel av noe sterkt, skal
til Eid Bensinstasjon.

M. Wedvik Engel

Broderi- og m
Aut. radioforre
Nordfjord

Firma H

Nor

Ragnar

Ass. landh
Øye

Stryn M

R. Mela

Alf

Frukt- og t

Hildene

Te

Sigg

J. C

Skom

W E

«FEST I VALHALL»

Da artikkelen var dårlig, skrevet av en feig forfatter som dertil var anonym,
må den gå ut.

Eid Bensinstasjon

I mangel av noe sterkt, skal De komme til Eid Bensinstasjon.

Wedvik Engelund

Broderi- og manufakturforretning.

Aut. radioforretning.

Nordfjordeid.

og Søn

ordeid.

sjonsvarer.

Firma H. D. Aasebø

Nordfjordeid.

Ragnar Sunde & Co.

Ass. landhandel og kiosk.

Øyebakken.

Stryn Mek. Verksted

R. Meland. — Stryn.

Alf Frislid

Frukt- og tobakkforretning.

«Kiss»

Hildenes Gartneri

Telefon 19.

Siggens Kafe

J. O. Olsen

Isbar.

Skomakermester

W E D V I K

Nor.

S M I L

Himmelen ville forlengst vært overbefolket hvis man kunne bruke nekrologer som visum.

Litt lenger borte satt en pike med utvilsomt utseende.

Definisjoner:

Forvirring: En kvinne i bil pluss en venstresving.

Opphisselse: To kvinner pluss en hemmelighet.

Panikk: Tre kvinner pluss en billig utsalgsvare.

Kaos: Fire kvinner pluss en restaurantregning.

Jo eldre en mann blir, dess bedre kunne han svømme da han var gutt.

Utvid Deres ordforråd.

Her bringer vi igjen en rekke ord og uttrykk som en ofte støter seg på, men som mange likevel er sikre på betydningen av. Sett en strek over den forklaringen du mener er riktig, og se etter på side 72 om du har rett:

- Habil.
 - Motorgal.
 - Tungnem.
 - Dårlig til bens.
- Liebhaver.
 - Entall.
 - Flertall.
 - Fortid.
- Supersonisk.
 - Overspent.
 - Latterlig.
 - Brente mandler.
- Intervenere.
 - Lage bråk.
- Være syk.
 - Skrive stil.
 - Søve.
 - Være syk.
- Engelsk artianer.
 - Asiatisk landarbeider.

b) Støttebjelke.

c) Pulverkaffe.

d) Uselvstendig person.

7. Realartianer.

a) Overmenneske.

b) Hykler.

c) En person som er tykkere i den ene enden enn i den andre.

8. Undervisning.

a) Fornøyelse.

b) Trist melodi.

c) Sykdom hos fjærkre.

9. Lærer.

a) Overjordisk vesen.

b) Selvmotsigelse.

c) Hevet over kritikk.

d) Overhengende fare.

DEMENTI.

Vi vil med dette benytte anledningen til å avlive de ondsinnede rykter som vil ha det til at herværende organ har fått avslag på en søknad om støtte fra karikaturfondet. Vi har ikke sendt noen slik søknad.

Fru Gj. til fotografen: — Dette er helt mislykket! Min mann ser jo ut som en gorilla!

Fotografen: — Det burde De tenkt på før fotograferingen!

— Hvis du vil låne meg de pengene, kommer jeg til å stå i evig takknemlighetsgjeld til deg.

— Det er nettopp det jeg er redd for!

Den overlegne eidafruen som ble engasjert av en rødruss, tillot seg følgende bemerkning: — Unnskyld, men jeg danser ikke med barn.

— Å, det er jeg som skal be om unnskyldning, men jeg visste ikke noe om Deres tilstand!

S. H. Nesbakk

Rørleggerforretning.

Telefon 168. Privat 530.

Narvesen Kiosk

G. Olsen Fiskeforretning

Alt i fisk. — Egen fiskematproduksjon.

Telefon 281. — Nordfjordeid.